

V slovenski in jugoslovanski javnosti je boleče odjeknil nedavni zverinski uboj našega konzula v Zvezni republiki Nemčiji. Tudi vemo, da je uboj delo vseh mogočih ostankov fašističnih skupin, ki se občasno poslužujejo tudi najbolj drastičnih ukrepov, da bi opozorile na svojo dejavno prisotnost.

V prisposobi je zato uboj našega konzula pravzaprav napad na Jugoslavijo, na njeno samoupravno razvojno pot in politiko neuvrčenosti. Hkrati je resno opozorilo vsem naprednim silam v svetu, da še vedno živijo ljudje, ki so sicer klavirno izgubili svojo umazano igro v drugi svetovni vojni, preživeli pa so skupaj s svojo fašistično ideologijo zadnjih trideset let.

Razsežnost zločina

Ponovno pa naj poudarimo, da ni v takšnih primerih v ospredju napadov le Jugoslavija. Zločinska narava fašistične ideologije, ki je zaradi najrazličnejših razlogov preživela zadnja tri desetletja, ogroža demokracijo kot tako. Ni zato nujna le za geografski prostor Jugoslavije, pač pa za vse svobodomiselne ljudi sveta.

Dokaze za to trditve lahko najdemo v polpretekli zgodovini, ko je svet prav zaradi popuščanja Hitlerju dopustil, da smo se zavrteli v peklenem vrtincu vojne vihrje. Tudi takrat se je del evropskih politikov in vlad obnašal nojevsko po principu „no ja, že res, da je razkosana Češkoslovaška, toda Hitler se bo ustavil, ne da bi posegel po nas...“

Kakšna strahotna zmota!
In tudi danes je tako: metanje peska v oči, češ, fašistične reminiscence napadajo le Jugoslavijo, ne pa tudi meščanske demokracije, je jalov posel.

Seveda pa je treba dodati, da nas v Jugoslaviji takšna početja ne morejo ogroziti; vsi takšni poskusi so objektivno slej ko prej podobni strelom v prazno.

V Jugoslaviji smo se izrekli za socialistično samoupravljanje, strogi in dosledni pri ocenjevanju pa bomo do vseh, ki bi nam želeli ogroziti našo razvojno samobitnost. In vedno bomo javno opozarjali na razsežnost delovanja fašističnih skupin, ki sicer na videz res najpogostejše napadajo Jugoslavijo, njihova napadalna ost pa je v bistvu uperjena zoper vse ljudi, ki žele živeti v miru in svobodi.

MILAN MEDEN

Rekorden izkop lignita

Letni delovni načrt velenjskih rudarjev je tudi v letošnjem letu izredno napet, saj predvideva v 281 delovnih dneh proizvodnjo 4.350.000 ton lignita. V primerjavi s 4.265.000 tonami lignita, ki so jih v velenjskih jamah nakopali v lanskem letu, je za letošnje leto načrtovana letna proizvodnja večja za okrog 2 odstotka, poprečna dnevna proizvodnja pa za okrog 5,5 odstotka.

Pridobivanje premoga iz stropa v Stebru 8.

Da bi rudarji uresničili tako zahtevno proizvodno nalogo, morajo vsak dan sproti vlagati velike napore. Vendar prizadevanja ne rodijo vedno enakih sadov. Zaradi jamskih pogojev dnevna proizvodnja ni vedno v višini predvidene; večji presežki – rekordi – pa so sploh bolj poredki.

Do nedavnega je najboljši dnevni rezultat v velenjskem rudniku predstavljala proizvodnja 18.400 ton, ki so jo rudarji dosegli zadnji delovni dan lanskega januarja. Novi rekordi dnevni izkop pa so v rudniku zabeležili 19. februarja letos, ko jim je uspelo nakopati kar 18.800 ton lignita.

Ob tem je tudi poprečni dnevni izkop lignita v obdobju od začetka leta pa do 21. februarja, v katerem so imeli kar 42 delovnih dni, za celih 913 ton večji od lanskega dnevnega poprečnega dnevnega izkopa in

znaša 15.586 ton na dan. Skupno pa so rudarji v tem obdobju nakopali že 654.000 ton črnega zlata.

V rudniških temeljnih organizacijah združenega dela REK Velenje so s takšnimi rezultati zadovoljni, vendar menijo, da bi bil izkop lignita še večji, če bi bila udeležba rudarjev pri sobotnem delu prek 42 ur na teden, za katerega so se obvezali, nekoliko boljša. Ker ni 100-odstotna, je njihov poprečni dnevni izkop za minulo obdobje tega leta za več kot 300 ton manjši, kot bi lahko bil sicer.

Večje težave jim povzroča tudi omejitev uvoza jamske odkopne opreme, saj zaradi nje niso mogli pravočasno opremiti celotne odkopne fronte. Kljub temu pa velenjski rudarji niso črnogledi; prepričani so, da bodo letošnji delovni načrti, ki je izredno zahteven, v celoti izpolnili.

Uspešnejše medobčinsko sodelovanje

Pred dnevi je bila v Rogaški Slatini dvodnevna seja sekretariata medobčinskega sveta Zveze komunistov Celje. Seje so se udeležili sekretarji komitejev občinskih konferenc ZKS, predsedniki občinskih skupščin, člani CK ZKS širšega celjskega območja ter predstavniki vodstev medobčinskih družbenopolitičnih organizacij.

Delo razširjene seje sekretariata je potekalo v znamenju proučevanja idejnopolit. inih vprašanj razvoja in sodelovanja ter dogovarjanja na širšem celjskem območju. Zapletenost problematike medobčinskega sodelovanja, mnogokdaj odvisna od objektivnih ovir enotne akcije za pospešeni družbenoekonomski razvoj in zadovoljevanje skupnih ovir enotne akcije za pospešeni družbenoekonomski razvoj in zadovoljevanje skupnih interesov delovnih ljudi in občanov, ki jih objektivno

vzeto le-ti lahko uveljavijo na širšem družbenopolitičnem prostoru.

Spoznanje, da je potrebno neposredno sodelovanje delovnih ljudi, ki ne pozna občinskih meja, zavestno usmerjati – v tem pa je odločilna dejavnost Zveze komunistov in komunistov v frontno organizirani SZDL – je izredno pomemben zaključek razširjene seje sekretariata medobčinskega sveta ZKS Celje. Na tej osnovi bodo v prihodnjih dneh sprejeli sklepe in stališča, ki naj bi odprli realne možnosti za uspešnejše medobčinsko sodelovanje v bodoče.

Na seji sekretariata so govorili tudi o odpravljanju posledic potresa na Kozjanskem, uspešnosti multilateralne kompenzacije v gospodarstvu celjske regije, nekaterih vprašanj s področja SLO ter o informacijah, pomembnih za družbenopolitično delo na širšem celjskem območju.

Posvetovanje o urejanju okolja

Izvršni odbor Občinske konference SZDL Velenje je pripravil v petek 20. februarja posvetovanje predstavnikov zborov delegatov in krajevnih konferenc SZDL ter večjih delovnih organizacij z območja mesta Velenje o akciji za urejanje okolja ter za ureditev in sanacijo turistično rekreacijskih območij na področju mesta.

Predstavniki krajevnih skupnosti Velenje – Stara vas so na posvetovanju poročali o akciji za urejanje okolja ter za ureditev in sanacijo turistično rekreativnega območja v tej krajevni skupnosti. Razprava je potrdila primernost predloga krajevnih skupnosti Velenje – Stara vas, da se akcija razširi na celotno območje mesta Velenje.

Sklenjeno je bilo, da pripravi Izvršni odbor Občinske konference SZDL Velenje ter skupnost mestnih krajevnih skupnosti predlog mestnega akcijskega odbora za urejanje okolja ter za sanacijo in ureditev turistično rekreacijskih območij na področju mesta. Temu odboru naj bi predsedoval predsednik velenjske občinske skupščine Nestl Žgank. Odbor bi pripravil usklajen program akcij za urejanje okolja ter akcij za ureditev in sanacijo turistično rekreacijskih območij. Ena od prvih skupnih nalog pw bi morala biti, da bi bilo mesto Velenje urejeno za letošnji mednarodni delavski praznik – 1. maj.

Na nedeljskem republiškem prvenstvu v krosu v Velenju je bil najzanimivejši tek na 10.000 metrov. Med tekmovalci se je po dolgem času znova pojavil Peter Svet (št. 221) in zlahka zmagal. Najboljši Velenjec v tem teku je bil Milan Balek (243), ki je dosegel peti najboljši čas.

NŠ

naš čas

27. februar 1976 – Leto XII. – št. 8 (317) cena 2 din

Glavni urednik Ljuben Naraks
Odgovorni urednik Stane Vovk

Vinko Hafner v Velenju

Član predsedstva centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije in sekretar mestnega komiteja ZK Ljubljana Vinko Hafner se je zadnji petek mudil v Velenju.

Na komiteju občinske konference ZK so gosta seznanili z aktivnostjo in organiziranostjo ZK v Saleški dolini, predstavili so mu obično ter ob tem spregovorili tudi o problemih, ki jih povzroča hitra rast občine in mesta ter vse večje izkoriščanje energetskih virov Saleškega bazena.

Vinko Hafner si je v Sošanju ogledal gradbišče nove termoelektrarne IV., v tovarni gospodinske opreme Gorenje pa proizvodnjo v več temeljnih organizacijah združenega dela.

Pozneje se je član predsedstva CK ZKJ Vinko Hafner sešel s predstavniki združenih industrijskih podjetij Gorenje in tovarne gospodinske opreme Gorenje, komiteja OK ZK in skupščine občine Velenje. Predstavniki Gorenja so tovariša Hafnerja podrobno seznanili z dosedanjim razvojem, trenutnim gospodarskim položajem ter načrti do leta 1980. Pri tem so opozorili tudi na težave, s katerimi se v zadnjih mesecih srečujejo v Gorenju.

Med pogovori je tekla beseda tudi o položaju in razvoju slovenske elektro in kovinske industrije, posebej še kranjske Iskre in velenjske Gosenja, ter o načrtih, da bi določbe samoupravnega sporazuma o združevanju dela in sredstev, ki so ga potrdili vsi delovni kolektivi v okviru teh dveh sestavljenih organizacij združenega dela, v prihodnje hitreje predvsem pa bolj dosledno in učinkovito uresničevali. Med pogovori je bilo ugotovljeno, da obetajo zastavljene akcije, seveda ob polni angažiranosti družbenopolitičnih organizacij, v prihodnje hitreje uresničevanje določb samoupravnega sporazuma, trenutna akcija pa je usmerjena v usklajevanje proizvodnih programov.

za praznik **DAN ŽENA** je pripravila

blagovnica
STANDARD

od **1.** do **8.** marca

DEMONSTRACIJO malih gospodinjskih strojev **gorenje**

in brezplačno pokušnjo napitkov proizvodov **TALIS** Maribor

Preprečiti odhajanje kadrov iz občine

Marx je prišel do preprostega dejstva: „Ljudje morajo predvsem najprej jesti, piti, stanovati in se oblačiti, preden se lahko ukvarjajo s politiko, znanostjo, umetnostjo, religijo...“ Marsikdaj pa se na to pozablja, zlasti v štipendijski politiki. Pravzaprav, štipendijska politika je dobro zasnovana, le dogovorov vsi ne upoštevajo dosledno. Tako se dogaja, da v nekaterih občinah ne izplačujejo štipendij redno, ker pač ni denarja. Žalostno – solidarnostno prelivanje sredstev nikakor ne steče, kot bi moralo. Študentje, mnogi odvisni samo od štipendije, pa životarijo, ob tem pa naj bi še študirali uspešno. Dogaja se tudi, da delovne organizacije ne upoštevajo pravil o kadrovskih štipendijah. Sploh pa se zdi, da so dijaki in študentje premalo obveščeni o štipendiranju in svojih pravic sploh ne znajo uveljaviti.

Skupna komisija podpisnic samoupravnega sporazuma o štipendiranju je 29. januarja letos v Ljubljani odobrila predlagano valorizacijo štipendij in sprejela več pomembnih sklepov. Življenjski stroški študentov in učencev (to je osnova za odmero višine štipendij) znašajo letos 2100 din za študenta in 1950 din za učenca in so za 450 din nižji za vozače in 650 din za tiste, ki se šolajo v kraju stalnega bivališča. To velja od 1. januarja letos. Sprememba je tudi v vrednosti točke kadrovske štipendije. Ta (točka) se je povečala od 1,25 (kolikor je bila lani) na 1,56 din. Tako znaša najnižja kadrovska štipendija 700.– (450 točk), najvišja 1330 din (850) točk. Pri odštevanju za štipendijo iz družinskih sredstev se upošteva najnižja kadrovska štipendija (700 dinarjev za študente).

Do potrebe po valorizaciji štipendij je prišlo zaradi tega, ker so se življenjski stroški dvignili za 27 odstotkov, v skladu s tem pa se je povečala tudi osnova za odmero višine štipendije od 1650 na 2100 din. Dokončna valorizacija in usklajitev s povšanih življenjskih stroški naj bi se napravila do 31. marca letos, štipendisti pa morajo takoj predložiti dokumente, katere zahtevajo štipenditorji.

Tudi v velenjski občini se študentje srečujejo s štipendijskimi problemi. So podjetja, ki izplačujejo le najnižje kadrovske štipendije, čeprav bi morala upoštevati štipendistov uspeh. Žalostno je, da bruci (tisti, ki obiskujejo prve letnike visokih in višjih šol) dobivajo najnižje kadrovske štipendije in se jim točke na ocene priznajo šele po zaključku leta; kot da ne bi

imeli pravice živeti kot ostali. Najbrž bi bilo pametno razmisliti o tem, da bi se jim upošteval uspeh iz zadnjega letnika srednje šole in tako ne bi bili pri krajsani.

Vprašanje je, zakaj v velenjski občini ne morejo dobiti kadrovskih štipendij študentje, ki obiskujejo Visoko šolo za telesno kulturo, čeprav teh kadrov primanjkuje. Prisiljeni so iskati štipendije izven občine, vemo pa, kaj to pomeni – izgubo prepotrebnih kadrov.

Če se naša občina hoče razvijati s takim tempom kot doslej, potem je nujno potrebno, da ne izgublja kadrov in da študentje po končanem študiju ostanejo na delovnih mestih v občini. Prizadevati si je torej treba, da štipendisti ne bodo uhajali drugam, mi pa bomo iskali kadre v drugih občinah (oziroma jih kupovali). Družbeni dogovor o temeljnih kadrovski politiki na območju občine Velenje med drugim pravi: Podpisniki družbenega dogovora se obvezujemo, da bomo po merilih družbenega dogovora o štipendiranju v obdobju od leta 1975 do 1980 štipendirali na visokih in drugih šolah najmanj toliko študentov, kolikor predvideva program kadrovskega razvoja naše organizacije zdrženega dela oziroma samoupravnih interesnih skupnosti.

Od doslednega izvajanja samoupravnega sporazuma o štipendiranju in družbenega dogovora, o temeljnih kadrovski politiki na območju občine Velenje je torej odvisen nadaljnji razvoj občine. Mnogo je bilo storjenega v tej smeri, vendar pa premalo, da bi lahko bili zadovoljni.

MELITA VOVK

ZADNJE DNI PO SVETU...

● 25. KONGRES KP SZ

V Moskvi se je v začetku tega tedna začel za Sovjetsko zvezo najpomembnejši notranje-politični dogodek leta – 25. kongres komunistične partije Sovjetske zveze.

Uvodni politični referat je imel generalni sekretar KP SZ Leonid Brežnev, o referatu pa se je še prej izrekel tudi politbiro partije na posebni seji.

Najpomembnejša postavka v tistem delu referata (in to pomeni tudi v kongresnih razpravah), ki zadeva zunanje-politične odnose, je želja sovjetskih komunistov, da se nwdaljuje detente, popuščanje napetosti.

Pri tem se sovjetski komunisti ne mislijo odreči ideološkega boja s svojimi razrednimi nasprotniki, marveč se zavzemajo za mirno sodelovanje na vseh področjih.

Kar zadeva notranjepolitično sporočilo kongresa, je to mogoče strnjeno povedati v temle stavku: nwdaljevanje dosedanje usmeritve ob nekoliko bolj poudarjenem

centralizmu na vseh področjih življenja.

Spričo tega, da se je kongres v času, ko to pišemo, komaj dobro začel, bomo o njegovem delu nekoliko podrobneje poročali v naslednji številki.

● DNEVNI RED ZA COLOMBO

V New Yorku so objavili predlog dnevnega reda za peto konferenco neuvrščenih na vrhu, ki bo avgusta v Colombu, Sri Lanka. Dnevni red zajema vse najpomembnejše teme današnjega sveta.

Razen o „tradicionalnih“ temah, kakršne so, denimo, Bližnji vzhod, afriški jug, Ciper in nekatere druge, bodo v Colombu razpravljali tudi o vseh vidikih današnjega gospodarstva stanja na svetu – in še posebej glede na vse slabši (vsaj relativno gledano) položaj nerazviti, oziroma dežel v razvoju.

Colombo bo prav tako verjetno dokončno izdelal sistem medsebojne pomoči neuvrščenih v primerih, da bi prišli bodisi v neposredno vojno nevarnost, bodisi, da bodo (kar je pogosto enako)

ogrožene gospodarsko. Skupina strokovnjakov že pripravlja ustanovitev sklada solidarnosti za medsebojno pomoč.

Sicer pa so se priprave za Colombo začele že pred meseci in se bodo do konference samo še stopnjevale. Po prepričanju večine bo prav peta konferenca neuvrščenih na vrhu doslej najboljše pripravljen sestanek v zgodovini tega gibanja.

Prva konferenca je bila v Beogradu, druga v Kairu, tretja v Lusaki in četrta v Alžiru, v Colombu pa bodo tudi določili kraj šeste, ki utegne biti v Južni Ameriki.

● LR ANGOLA ZMAGUJE

Doslej je LR Angola priznalo že skoraj osemdeset dežel in časopisne agencije vsak dan dodajajo nova imena temu seznamu. Med drugim so LR Angola priznale tudi Portugalska in skoraj vse druge zahodnoevropske dežele (vzhodno-evropske so to storile že prej, Jugoslavija med prvimi), medtem ko ZDA še oklevajo.

S tem je zmaga LR Ango-

le skorajda popolna tudi na mednarodnem področju in ne samo doma, kjer so enote dr. Agostinha Neta zavzele že skoraj vse ozemlje te nekdanje portugalske kolonije. Sedaj pa prihajajo novice, da kanijo enote Južne Afrike vendarle braniti južni del angolskega ozemlja in tako preprečiti Netovim silam, da bi uvedle svojo oblast prav na vsem ozemlju Angole.

● PO BIJEDIČEVI TURNEJI

Medtem se je vrnil s svoje turnee po zahodni Evropi predsednik zvezne vlade Džemal Bijedić, ki je po povratku izjavil, da je zelo zadovoljen z razgovori, ki jih je imel v Luksemburgu, Franciji in Belgiji.

Povsod smo skušali našim sogovornikom povedati, da ni mogoče imeti dobrih gospodarskih odnosov, če gre izvoz le v eni smeri, je poudaril med drugim predsednik zveznega izvršnega sveta, ko je pojasnjeval pogovore. „Dejstvo je namreč, da imamo z vsemi deželami, ki smo jih obiskali, izredno negativno plačilno bilanco, ki je nastala kot posledica našega velikega uvoza iz teh dežel, ki pri nas nočejo kupovati naših izdelkov.“

KREDIT – Vojvodinska banka je zaključila uvodna pogajanja z Mednarodno banko za obnovo in razvoj o začetku izkoriščanja 50 milijonov dolarjev posojila, namenjenega za realizacijo jugoslovanskega projekta o kmetijstvu. Od tega posojila bo BiH dobila 5.400.000 dolarjev, Črna gora 700.000 dolarjev, Hrvatska 10.200.000, Makedonija 5.100.000, Slovenija 3.000.000, Srbija 9.200.000, Kosovo 2.400.000, Vojvodina pa 13.600.000. Od skupne vsote bodo za investicije v družbenem sektorju porabili 28.500.000 dolarjev, v zasebnem sektorju pa 21.500.000 dolarjev. Posojilo Mednarodne banke je treba porabiti do konca leta 1979.

ZDRAVSTVO – Februarja letos so se podražile zdravstvene storitve. Tako je treba odšteti po novem za vsak prvi obisk zdravnika na

domu 40 dinarjev, za vsak prvi pregled pri vsakem zdravniku-specialistu, razen za pregled v dispanzerjih, 20 dinarjev, 30 dinarjev pa za prevoz z rešilnim avtomobilom. Če pa občan ne predloži napotnice, kadar je ta predpisana s statutom zdravstvene skupnosti, bo plačal za vsak prvi pregled 40 dinarjev. Novosti so tudi pri plačevanju raznih pripomočkov: slušni aparat (150 dinarjev), ortopedski čevlji (250 dinarjev), pripomočki za oči (60 dinarjev), kilni pasovi (100 dinarjev), bergele (20 dinarjev), 100 dinarjev pa za nepodložene usnjene rokavice, estetske rokavice za protezo, navleke za krn pri amputaciji in gumijasto žimnico, 30 din pa bodo morali odšteti za razprševalnik ali inhalator.

LADJE – Kaže da bodo premagane težave, ki že vrsto let silijo naše brodarje, da kupujejo ladje v tujini, naši ladjedelničarji pa prodaj

...IN DOMOVINI

jajo svoje ladje na tujem tržišču. Tudi v prihodnje bodo namreč ostrejši pogoji za uvoz ladij in opreme, zato bodo morali ladjarji svoje razvojne načrte usklajevati z možnostmi domačih ladjedelnic. Že v bližnji prihodnosti se bodo ladjarji in ladjedelničarji dogovorili o pogojih, ki bodo ustrezali enim in drugim, ter opozorili na vprašanja, ki jih sami ne morejo rešiti. Za potrebe morskega gospodarstva je treba do leta 1980 zgraditi še 54 ladij s skupno 1.476.000 BRT.

VOZOVNICE – Z vlakom skozi 29 evropskih držav za 2294 dinarjev! Jugoslovanske železnice so se odločile, da bodo imeli letos pravico do takšnega potovanja tisti, ki še niso stari več kot 23 let. Mednarodna mladinska karta daje lastniku pravico, da za ta denar mesec dni potuje v drugem razredu potniških vlakov po progah večine evropskih držav. Doplačati mora le polovico voznine za domače proge od izhodiščnega kraja do mejnega prehoda in nazaj.

ENCIMI – Raziskovalcem novomeške tovarne zdravil Krka je uspelo odkriti postopek za pridobivanje

encimov iz odpadkov, ki nastanejo pri proizvodnji antibiotikov. Skupina strokovnjakov, v kateri so ing. Miloslav Pokorni, Pavle Zupet, Mladen Pavletić, Franci Novosel in še cela vrsta delavcev iz oddelka biokemije, je pripravila postopek pridobivanja tako imenovanih proteoliznih encimov iz odpadkov sermentacijske proizvodnje.

OBRESTI – Svet guvernerjev Narodne banke Jugoslavije je izdal odlok o znižanju obrestne mere za posojila iz sredstev primarne emisije za izvoz blaga in storitev – s 3 na 1 odstotek letno. Izvozniki bodo tako zaradi zmanjšanja obrestne mere za posojila za izvoz plačali 310 milijonov manj.

LETALA – Letala Inex-Adria bodo po novem voznem redu dvakrat na teden letela v ZR Nemčijo. Proga bo primerna predvsem za delavce, ki začasno delajo na tujem, in njihove sorodnike. Ob sredo in soboto bodo letala Inex-Adria DC-9 letela iz Beograda, Zagreba in Splita v Duesseldorf, Frankfurt, Stuttgart, Hannover in Hamburg. Inex-Adria pa namerava tudi letos vzdrževati redno poslovno progo Ljubljana–Beograd. Vseh pet delovnih dni v tednu bodo njena letala letela iz Ljubljane v Beograd ob 6.45, iz Beograda v Ljubljano pa ob 17.30. Od 1. aprila naprej pa bo letalo poletelo iz Beograda ob 18.30.

● PRED VELENJSKIM SINDIKATOM STOJIO LETOS

Zahtevne naloge

Pred nedavnim je bilo a letna plenarna seja občinskega sveta ZSS Velenje (o seji smo v eni izmed prejšnjih številke že poročali), na kateri so med drugim sprejeli tudi delovni načrt za letos. Sprejeti sklepi bodo služili osnovnim organizacijam kot izhodišče pri njihovem delu. Iz njih je razvidno, da stojijo pred sindikatom tudi v letošnjem letu izredno zahtevne in obsežne naloge.

Akciji za stabilizacijo gospodarstva in poglobljanje samoupravljanja, ki v občini potekata enotno, bosta tudi letos med najpomembnejšimi nalogami sindikata. V okviru nje pa si je treba prizadevati, da bo produktivnost čimvečja. Prav tako bo treba v prihodnje delovanje in akcije sindikata ter drugih družbenopolitičnih organizacij v občini v okviru fronte SZDL še bolj usklajevati. Člani zveze komunistov bodo morali v prihodnje aktivneje sodelovati v Zvezi sindikatov, še zlasti zato, da bi v najširši družbenopolitični

ni organizaciji delavskega razreda lahko konkretno uresničevali sklepe zveze komunistov. V bodoče bo treba tudi pospešeno uveljavljati delegatske odnose v sindikatih ter vzporedno s tem utrjevati delegatska razmerja tudi na drugih področjih, še zlasti v samoupravnih interesnih skupnostih.

Okrepiti bo treba tudi vlogo sindikalnih skupin, v okviru katerih naj bi v prihodnje uresničevali večino sindikalnih nalog. Sklepi občinskega sindikalnega sveta tudi poudarjajo, da je treba nadaljevati akcijo za ustanavljanje novih temeljnih organizacij zdrženega dela povsod tam, kjer so za to pogoji. V zvezi s

tem je bilo še zlasti poudarjeno, da prav zaradi premajhne obveščenosti v nekaterih dislociranih enotah oziroma obratih zaposleni niso zadosti zainteresirani za uveljavitev ustavnih novosti. V vsej celovitosti morajo zaživeti tudi aktivni mladi delavci, aktivno pa se bodo sindikati vključili tudi v prizadevanja za uveljavitev dohodkovnih odnosov v zdrženem delu, še posebej v dohodkovne soodvisnosti v okviru elektrogospodarstva in drugih skupnosti posebnega družbenega pomena.

Glede na to, da je v lanskem letu več temeljnih ozioroma organizacij zdrženega dela preseglo dogovorjeno maso za osebne dohodke in da so bile prevelike želje držbenih dejavnosti spričo doseženih rezultatov gospodarstva, si je treba prizadevati, da se na novih pravičnejših načelih izoblikuje sistem

solidarnosti v republiki obenem pa uveljavi solidarnostno prelivanje sredstev znotraj občinske skupne porabe. Ker akcija uveljavljanja koncepta družbene samozasčite v delovnih organizacijah kasni, bodo tudi sindikati vso pozornost namenili uresničevanju družbene samozasčite. Prav tako se bodo tudi v prihodnje zavzemali za pospešeno reševanje stanovanjske problematike, občinski odbor sindikata delavcev v zdravstvu bo moral posebno pozornost posvetiti in začeti konkretno akcijo glede zmanjševanja bolniškega staleža, še posebej do 30 dni, za katerega ugotavljajo, da predstavlja veliko obremenitev za gospodarstvo. V zvezi z družbeno prehrano pa si bo sindikat prizadeval, da bi delovne organizacije skupaj reševale to problematiko.

● REKLI SO TE DNI:

DŽEMAL BIJEDIĆ:

– Vsi Jugoslovani so pripravljeni braniti samoupravni socialistični sistem. Naša obrambna moč je danes večja kot kdajkoli v preteklosti, to pa odvrca vse morebitne poskuse napada na neodvisnost Jugoslavije.

MILOŠ MINIĆ:

– Poudariti je treba, da sta stanje in razvoj pri nas doma temeljni dejavniki naše mednarodne veljave in sploh našega položaja. V svetu imamo tem večji vpliv pomen, čim bolj smo notranje močni.

MILUTIN BALTIC:

– Dosedanje akcije za preobrazbo družbenogospodarskih odnosov v zunanji trgovini so prinesle celo vrsto novih pozitivnih elementov, vendar še ne tudi bistvenih in temeljnejših sprememb, kakršne bi bile v tej sferi potrebne.

Nov dom za učence rudarstva

Nša socialistična družba teži za tem, da bi razvili človekove ustvarjalne moči do najvišje možne mere. Iz tega načela pa izhajajo tudi smotri domske vzgoje, ki so usmerjeni k oblikovanju vsestranskega razvitega človeka, ki bo sposoben odločati o svojih življenjskih razmerah in o rezultatih svojega dela, ki bo sposoben ustvarjalno vplivati na druge, in ki bo hotel in znal nadalje razvijati socialistične samoupravne odnose.

Vzgoja v domovih je sestavna delovna izobraževalna procesa, ki mora prispevati k oblikovanju mlade socialistične osebnosti.

DRUŽINSKA VZGOJA

Šaleška dolina je pomembna energetska baza, zelo zaskrbljujoče pa je, ker se vedno manj fantov odloča za poklic rudarja. Rudarjevo delo je naporno, kar pa je tudi vzrok, da ga večina slovenskih fantov odklanja. Ker pa je delo rudarja tudi vedno bolj zahtevno, saj so v tej smeri z mehanizacijo dosegli že zelo veliko, morajo biti rudarji za to delo dobro izurjeni, kar pa jim omogočajo samo šole.

V naši dolini je torej delovne sile premalo, zato so v Velenju že pred enajstimi leti zgradili za učence rudarskih šol dom II. Tega doma pa niso uredili tako, kot so urejeni običajni dijaški domovi pri nas, pač pa so hoteli fantom, ki so precej oddaljeni od doma in svojih družin, pomagati tako, da bi živeli pri družinah, ki bi jim nadomestile domače. To je bilo prva leta dokaj uspešno, saj so družine, ki so dobile stanovanje, posebej izbirali, vse skrbnice so učencem

II" in krajevno skupnostjo Velenje — center desni breg čim boljše. Skrbi pa tudi za šport in rekreacijo. Jožica Podlesnik skrbi za kulturne prireditve in proslave. Tako so zelo pohvalili proslavo, ki jo je z učenci pripravila lani ob 29. novembru. Tudi letos bodo ob kulturnem prazniku pripravili recital. Mentor mladinske organizacije je vzgojitelj Vinko Stanič. Ta nam je delo mladinske organizacije tudi pohvalil. Povedal je, da je mladinska organizacija „doma II“ pobudnik mnogih prostovoljnih delovnih akcij.

Tako so pred nedavnim opravili nad petsto prostovoljnih delovnih ur pri hali temeljne organizacije združenega dela EKO, kjer so kopali in polagali cevi za vodovod. Sodelovalo je okrog 150 mladincev iz „doma II“. Nosilci odgovornosti so mladi komunisti, ki skrbijo tudi za medsebojno pomoč, Vinko Stanič je poudaril, da so učenci vključeni v samoupravljanje. Sami pa nimajo kluba OZN, zato so njihovi učenci vključeni v šolski klub. Tako je njihov učenec Rajko Srdić dosegel na državnem tekmovanju ta teden deveto mesto, kar je zelo lep

morejo delati v sobah, učilnica pa ni primerna za vse.

Zelo žalostno pa je tudi, da v domu II premorejo za 243 učencev 3 mize, 36 stolov in televizor, pa še to so dobili pred kratkim.

NAJVEČ UČENCEV IZ BOSNE

V „domu II“ je 243 učenec, ki so doma kar iz trinajstih občin. Iz Slovenije jih je le 19, 10 iz Hrvatske, Srbije 23, 189

Filip Orožen

iz Bosne in Hercegovine in 2 iz Črne gore. Če pa pogledamo njihovo socialno strukturo, ugotovimo, da jih je 149 iz delavskih družin, 74 iz kmečkih, 4 iz uslužbenških, 16 upokojenških, 4 obrtniških in 6 iz drugih. Učenci v drugih republikah nimajo toliko možnosti za šolanje, pri nas pa so za to kar ugodni pogoji. Učenci plačajo v „domu II“ za oskrbo od svoje nagrade le 300 dinarjev, sicer pa stane celotna oskrba za učenca, ki ostane ves mesec tukaj 1350 dinarjev.

PREMALO PROSTORA V DOMOVH

Vsako leto ob pričetku šolskega leta ugotavljajo na šolah Rudarskega šolskega centra velik primanjkljaj prostora v domovih za učence. Tako so letos zaradi tega morali dati letos 86 učencev v „dom I“, kjer so uredili zasilna ležišča. Vendar pa so tu učenci živeli v zelo neugodnih razmerah in jih je tudi v prvem mesecu kar polovica odšlo.

V velenjskem promogovniku se bo proizvodnja premoga nujno morala povečati zaradi četrte faze elektrarne. Večje količine premoga pa bomo pridobili z boljšo tehnologijo. Za to pa bomo rabili šolane ljudi. Delo rudarja je težko in naporno. Da pa se bo za ta poklic odločilo več mladih, morajo poskrbeti za dober standard že v času šolanja. Učencem morajo nuditi kar največ. Poskrbeti morajo, da bodo v prostem času lahko pozabili na težko delo v jami, nuditi jim morajo vse, da se bodo lahko udeleževali na vseh področjih. Kljub temu, da se vzgojitelji v obeh velenjskih domovih trudijo, da bi vse to učencem nudili, jim to ne uspe popolnoma, saj za vse nimajo primernih prostorov, ki pa so prav gotovo pogoj vsake aktivnosti.

V Velenju imajo pogoje, da pridobe učenci tako praktično kot teoretično znanje, ni pa dovolj kapacitet v domovih. Pri praktičnem delu pouka učence

seznanijo s stroji, da lahko pričnejo, ko se izšolajo, z delom na njih.

Prostorov za učence-rudarje primanjkuje, vendar se moramo zavedati da bomo rabili še več kvalificiranih rudarjev. Rudarski šolski center si precej prizadeva v tej smeri, vendar pa to ni dovolj. Za to bi se morala zavzeti celotna slovenska skupnost. Zaradi tega iščejo možnosti, da bi zgradili v Velenju

Vitomir Kolšek

dom, ki bi lahko zajel vse učence, ki bi se šolali za potrebe energetike. To so predvsem rudarji. Tako predvidevajo, da bi gradili nov dom s kapaciteto 480 ležišč. Ta dom bi moral imeti vse prostore za razvijanje raznih pošolskih dejavnosti, kar pa je tudi dolžnost po okvirnem vzgojnem programu za domove učencev.

UČENCI SO Z OSKRBO ZADOVOLJNI

V učilnici „doma II“ smo srečali nekaj učencev, ki so imeli prakso, dopoldne pa so preživljali tukaj. Da bi njihovo življenje čim bolj spoznali, smo malo poklepetali z njimi.

Janko Cvetko obiskuje tretji letnik poklicne rudarske šole. Drugače pa je doma iz Haloz. Že v prvem letniku je bil v tem domu, ko pa je obiskoval drugi letnik pa je bil v „domu I“. Pravi, da je življenje v domu lepo. Živi v sobi še z dvema tovarišema, hrani pa se pri družini Novak, ki je do vseh zelo dobra. V prostem času trenira karate na osnovni šoli Miha Pintar Toledo, včasih pa tudi v telovadnici rudarskega šolskega centra. V domu pogreša prostor za prostovoljne dejavnosti, saj je ta, ki ga imajo sedaj na voljo, odločno premajhen in nepripraven. Dobro bi bilo tudi, da bi imeli telovadnico, ali pa da bi jo imeli na razpolago vsaj na rudarskem šolskem centru. Nov dijaški dom je v Velenju zelo potreben, saj imajo premalo prostora. On je sicer z vsem zadovoljen, ker je navajen še česa hujšega.

Redžo Brčanovič je domiz Tuzle. Vpisan je v prvi letnik rudarske šole. V življenje v domu se je že dobro vživel. Zelo všeč pa so mu delovne akcije, ki so jih izvedli na pobudo mladinske organizacije doma. Tako je redno sodeloval na prostovoljni delovni akciji, ko so kopali kanale pri hali Eko. Z oskrbo v domu je zelo zadovoljen. Povedal je, da bi želel, če bi imeli na voljo telovadnico, saj v slabem vremenu včasih nimajo kaj početi.

Mujaga Ahmetović je bil lansko leto v domu I, kjer je v eni sobi osem učencev, zato mu je tukaj mnogo bolj všeč. Tudi družina, pri kateri živi, je dobra. Povedal je, da mu sicer nikoli ni dolg čas, saj si delo vedno najde, vendar pa bi bilo še bolje, če bi imeli v domu primerne prostore, kjer bi se vsi lahko ukvarjali z dejavnostmi, ki jih zanimajo.

Bogdan Stanič, je doma iz Titovega Uzica, hodi pa v prvi letnik. Prepričan je, da ni storil napak, ko se je odločil za poklic rudarja. Tudi življenje v

Velenju je lepo, tako da se je v novo okolje hitro vživel, kljub temu da je od doma precej oddaljen.

VSA SKRB PRAKTIČNEMU POUKU

Takšno je torej življenje v velenjskem dijaškem domu II. Da pa bi še kaj več izvedeli o njihovem praktičnem pouku, smo se ustavili še na rudarskem šolskem centru, TOZD rudarski

Jožica Podlesnik

praktični pouk, kjer smo se pogovarjali z direktorjem Filipom Orožnom. Izvedeli smo, da je vodja priktičnega pouka Drago Bizjak odsoten. Ker je zelo veliko učencev te šole doma iz Tuzle in okolice so letos organizirali za starše teh otrok sestanek pri njih.

Praktičen del pouka na delovnih mestih v jami vodijo učitelji praktičnega pouka in kopači inštruktorji. Učenci prvega letnika rudarske poklicne šole se do šestnajstega leta spoznavajo z rudarskimi in ostalimi deli izven jame. Opravljajo torej različna dela, potrebna za jamo kot so v lamparni, kopalnici, mizarski delavnici in druga zunanja dela. Ko dopolnijo šestnajst let, smejo v jamo, kjer imajo posebej za te učence prirejene prostore. Tu se učenci seznanijo z jamo, njenimi prehodnimi potmi, načinom zračneja, transporta premoga. Učence polagoma uvedejo v dela, potrebna za odkope v revirjih. V drugem letniku učenec že lahko prične z delom na odkopih, ročnih pa tudi strojnih pripravah. V tretjem letniku pa vsa dela lahko opravlja nekoliko bolj samostojno. Poglavitna skrb učiteljev in inštruktorjev je, da skrbijo za varnost učencev. Prav zato ti učenci ne smejo opravljati dela, ki so posebno težka. Po zaključku tretjega letnika absolventi te šole opravljajo delo še najmanj šest mesecev pod vodstvom starej-

šega kopača, ki jih uvaja v ta nevarna dela.

Zaradi pomanjkanja rudarjev in učencev rudarske poklicne šole so v zadnjih letih prisiljeni sprejemati tudi učence, ki imajo končan vsaj šesti razred osnovne šole. Ker pa je odziv za ta poklic v Sloveniji zelo slab, se usmerijo v glavnem na Bosno in Hercegovino, Hrvatsko in Srbijo. Največ učencev je iz Bosne, saj jih je

Janko Cvetko

kar 80 odstotkov. Razpise za vpis v to šolo objavljajo po vsej Jugoslaviji, s šolami in zavodi za zaposlovanje pa se neposredno tudi dogovarjajo. Izdajajo pa tudi brošure, v katerih opišejo pogoje učenja, stanovanja, hranjenja, nagrajevanja v času pouka in končno tudi načina življenja v Velenju in zaslužka po končani šoli. Tako se vsako leto vpiše v prvi letnik tudi do 300 kandidatov. Ker pa je ta poklic zelo zahteven in težak, je tudi zelo velik usip. Že pri zdravniškem pregledu jih odpade okrog 30 odstotkov, zaradi ugotovljenih telesnih hib. Precejšnja selekcija je tudi pri praktičnem in teoretičnem pouku, nekaj pa jih odpade tudi zaradi manjših ali večjih disciplinskih prestopkov, na katere pa gleda vodstvo tako teoretičnega kot praktičnega pouka zelo ostro. Vendar pa se ta ob koncu prvega polletja ustali in učenci, ki se ustale, dostojno končajo šolo.

Vodstvo rudarskega praktičnega pouka se zaveda, da ima pri izobraževanju tega kadra veliko zaslug tudi elektroenergetski kombinat Velenje, ki jim tudi finančno precej pomaga.

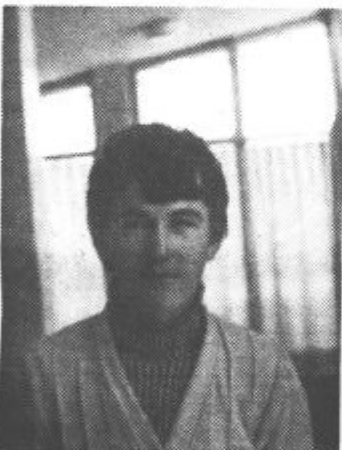
Ustavili smo se tudi pri direktorju Rudarskega šolskega centra Ivo Jamnikarju, ki nam je povedal, da so v teku razprave o tem, kako bi našli sofinanciranje za dom učencev v Velenju, ki je že zelo nujno potreben.

V OBČINI VSAK DRUGI UČENEC ZA BRALNO ZNAČKO

Letos poteka že deveto leto, odkar so tudi učenci iz osnovnih šol velenjske občine začeli tekmovati za bralno značko, ki so jo poimenovali po partizanskem pesniku Karlu Destovniku Kajuhu. V tem času so prebrali že nad devetdeset tisoč knjig, kar pomeni, da vsak drugi učenec tekmuje za Kajuhovo bralno značko.

Zelo uspešno ta akcija poteka pod vodstvom tovarišice Zdobčeve tudi na osnovni šoli Anton Aškerc, kjer so prejšnji teden v sredo podelili značke kar 430 učencem. Slovesne podelitve značk so se udeležili tudi pisateljica Branka Jurca, ilustratorica Jelka Reichman in pesnik Tone Pavček, ki so z velikim veseljem odgovarjali učencem na njihova vprašanja. Tone Pavček jim je prebral tudi nekaj pesmi iz najnovejše zbirke „Cenčarija“, Jelka Reichmanova pa je medtem ilustrirala junake iz njegovih pesmi. (Na sliki z desne proti levi: Jelka Reichman, Tone Pavček, Branka Jurca, predstavnica ZPM Elfrida Ambrožič in ravnatelj OŠ Anton Aškerc Pankrac Semečnik).

Bogdan Stanič

uspeh. Zelo veliko njihovih učencev pa je vključenih v kate klub.

Ker je veliko učencev doma iz Bosne, največ pa jih je iz Tuzle, želijo preko občinske konference zveze socialistične mladine Velenje tesneje sodelovati z mladinsko organizacijo v tem kraju. Tako bi za te učence priskrbeli njihovo glasilno, večkrat pa bi organizirali razne kulturne prireditve. To naj bi bile predvsem kratke igre ali pa folklor.

Tesneje želijo sodelovati z drugimi mladinskimi organizacijami. Predvidevajo srečanje mladih literatov „doma II“ in gimnazije Velenje. Pripravili bodo tudi razstavo del mladih pesnikov in slikarja, ki ga imajo v svojih vrstah.

Mladina „doma II“ se želi ukvarjati še z nekaterimi drugimi prostovoljnimi dejavnostmi, za katere pa nima primerne prostora. Ravnatelj Vitomir Kolšek je povedal, da se mnogo učencev ukvarja z zelo zanimivimi ročnimi deli, ki pa jih ne

Vinko Stanič

Mujaga Ahmetović

8. septembra je šla s prijatelji v operetno gledališče. Rada bi si ogledala predstavo „Netopirja.“ Ko so se med prvim in drugim dejanjem oglasile sirene, je direktor gledališča zaprosil gledalce, naj se presedejo na sedeže ob stenah, kajti gledališče ni imelo zaklonskega. Molče so se presedli in sledili predstavi do kraja.

Ko so zapuščali gledališče, jih je presenetila čudna rdečkasta svetloba, ki je preplavila trg. Molče so strmeli v nebo in ni jih presenetilo, da jih je pred vhomom čakal šofer in jih po najkrajši poti odpeljal proti domu.

Med potjo so zagledali oblake dima, ki so se valili proti nebu, vmes pa so sikali rdečkasti ognjeni zubli in se dvigali nekaj kilometrov visoko.

„Nemci so zažgali živilska skladišča, jim je povedal šofer. Zdaž so že z večjo hitrostjo vozili čez Izakov trg, mimo Admiralitete, čez palačni trg in po Kirovem mostu čez Nevo. S strahom so se ozirali proti mestu, kjer so se črne in rdeče gmote dima kopičile in valile vedno više proti nebu.

Alarmu ni in ni bilo konca. Tega dne je šla Vera prvič v zaklonske. Nad mestom so neprestano brnela nemška letala, v mestu pa so se oglašali protiletalski topovi.

900 DNI

Pisatelj Pavel Luknicki si je razdejanje lahko temeljito ogledal: stal je ob oknu v šestem nadstropju, bil je pravkar na obisku pri svoji prijateljici. Hiša je bila na vogalu Borove in Rastane ulice, od koder je dobro videl postajo lokomotiv v Vitebsku, velika Badajeva skladišča, tovorno postajo, v ozadju pa tudi Avtovo in metalurške delavnice v Kirovem.

Badajeva skladišča je pred prvo svetovno vojno postavil znani petersburški trgovec Rasterajev. Stavbe so bile lesene, vmes pa je bilo le sedem do osem metrov razdalje. Stale so na jugovzhodni četrti mesta.

Luknicki je pospremil svojo prijateljico Ljudmilo Fedorovo do doma. Med potjo sta se ustavila še na vogalu glazovske in Voroneške ulice, kjer je padla nemška bomba in zadela hišo. Bombardiranje mesta se je začelo 4. septembra in pred njima je bila ena prvih ruševin. Bombe so sejele smrt, največ mrtvih je bilo med ženskami in otroki.

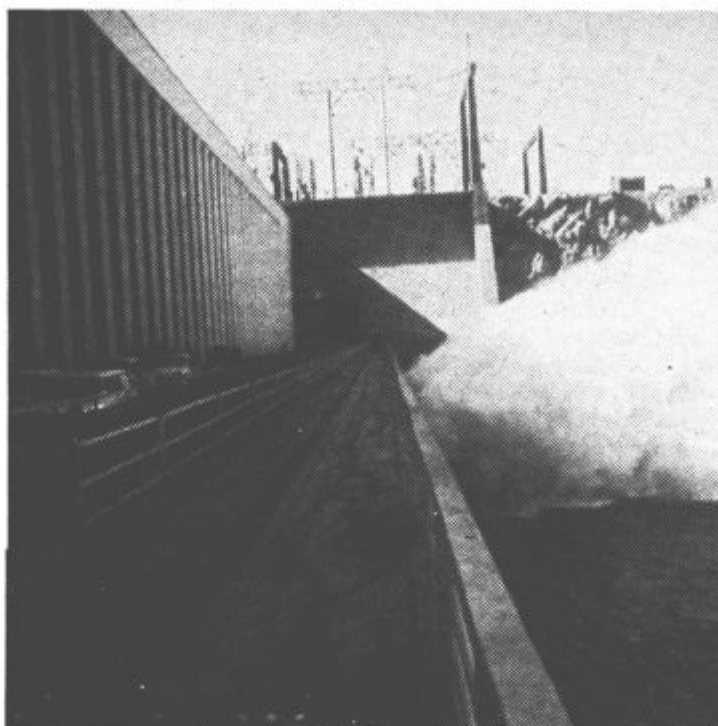
Večer je bil prijeten in miren. Na nebu je bilo le nekaj presojnih oblakov. Nenadoma so zatulile tovarniške sirene in nekaj trenutkov kasneje je vitebsko tovorno postajo zasulo na stotine zažigalnih bomb. Izbruhnil je požar.

Mesto so preplavili gosti, temni oblaki dima. Bombe so padale brez prestanka, protiletalski topovi so jim skušali odgovarjati. Na dvorišču Ljudmilinega stanovanja se je zbralo nekaj žensk. Prestrašeno so se pogovarjale in ugibale, kaj se je zgodilo. Luknicki je splezal na streho. Gorelo je v bližini Ligova in tovarne postaje, temne gmote dima so se valile čez vse mesto. Verjetno gori skladišče petroleja, je pomislil. Šele kasneje je izvedel, da so gorela Badajeva skladišča.

Luknicki se je odpravil domov šele po osmi uri, ko je bilo v mestu spet mirno in so tudi sirene utihnile. Skozi pet križišč je pešal, od tam pa je vozil mestni avtobus. V ulici Černiševskega je srečal skupino fantov s kitarami in mandolinami. Tiho so igrali in peli. Domov se je vrnil šele po deseti uri. Tedaj so se spet oglasile sirene.

Tudi Olga Bergholc je opazovala temne oblake dima in alarm je ni presenetil. Oblaki so jo spominjali na sončni mrk — na rdeč sončni mrk. Razmišljala je o letakih, ki so jih odvrhli Nemci in na katerih je pisalo:

„Čakajte na polno luno!“ Z manjšimi črkami pa še: „Bajonete v zemljo!“

Jez na Indu

Pod žarki vročega azijskega sonca gradijo naši monterji, inženirji in tehniki s tovariši iz 26 držav in z več kot 15.000 domačinov Pakistanci jez Tarbela. Prve lopate so zasadili leta 1967.

Zaradi jez, ki ga domačini imenujejo Črni otok, so prestavili planine, zgradili naselja in hkrati oblikovali nasipe, v katere bodo zajeli mogočno valovje Inda. Na tem mestu je po 700 km dolgi poti skozi Tibet in po pobočjih Himalaje reka Ind mogočna in neukrotljiva v svojem veličastnem valovanju in prav tukaj so se ljudje sprijeli z njo in jo bodo ukrotili.

Po prvih načrtih naj bi stala izgradnja jez, ki ga domačini imenujejo Črni otok, so prestavili planine, zgradili naselja in hkrati oblikovali nasipe, v katere bodo zajeli mogočno valovje Inda. Na tem mestu je po 700 km dolgi poti skozi Tibet in po pobočjih Himalaje reka Ind mogočna in neukrotljiva v svojem veličastnem valovanju in prav tukaj so se ljudje sprijeli z njo in jo bodo ukrotili.

Jez bo trikrat močnejši od asuanskega, njegov namen je v glavnem v navodnjavanju, razširjanju plodnih zemljišč in pridobivanju hrane. Jez je dolg 3 km, širok 700 in visok 150 m. V njegove zidove so vgradili 4,5 milijona kubičnih metrov betona, napolnjen pa je s 180 milijoni kubičnih metrov zemlje.

Na jez, ki ga domačini imenujejo Črni otok, so prestavili planine, zgradili naselja in hkrati oblikovali nasipe, v katere bodo zajeli mogočno valovje Inda. Na tem mestu je po 700 km dolgi poti skozi Tibet in po pobočjih Himalaje reka Ind mogočna in neukrotljiva v svojem veličastnem valovanju in prav tukaj so se ljudje sprijeli z njo in jo bodo ukrotili.

V dogovoru z mariborsko Hidromontažo dela na jez okrog 70 naših delavcev in strokovnjakov, z njimi pa so tudi številni družinski člani. Oprema za jez in hidroelektrarno bodo preskrbeli v Litostroj. Metalni in še v tovarnah sedmih držav. Skupna vrednost opreme bo okrog 50 milijonov dolarjev.

Naši delavci so na gradbišču od sedme ure zjutraj do šestih zvečer. Delo v rumenem prahu, ki se v deževnih dneh spremeni v rumeno lepljivo blato, ni lahko. Preostali čas preživijo z družinami, kdor pa je v oddaljenih deželah sam, gre s tovariši v restavracije. Ob praznikih obiskujejo daljno in bližnjo okolico, se seznanjajo z domačini in samski bungalovi so takrat običajni prazni. Ženske si krajšajo čas s ročnimi deli, branjem in gošpodinjskimi opravili.

V čitalnici so knjige in časopisi vseh dežel, od katerih so prišli delavci, razen naših. Lani s dvakrat prešli časopise nekaterih emigrantskih skupin, ki delujejo v Zahodni Nemčiji, vendar s njih naših ljudi enostavno vrgli ogenj. Zaman pa so se vpraševali, zakaj ne prejmemo listov in druge literature iz naše dežele. Za to je zdaj poskrbela nova ustanovljena sindikalna organizacija, ki zagotavlja, da bodo novemu klubu tudi jugoslovanski časopisi in knjige. Po šestih letih, tako dolgo so naši ljudje na teh delovisčih, bi bil čas tudi za to!

Ljudje skušajo po svojih močeh ohraniti stare običaje in nacionalne značilnosti. Sestajajo se, prirejajo zabave in povabljuje tudi sosede, člane drugih narodnosti. Tako se zberejo Francozi, Mariborčani, Italijani, Zagorci in drugi ter iz azijskega grozdja prešajo tarbelsko vino, kuhajo žganje, za katerega trdijo, da ga kaj lahko zamenjajo za domačo slivovko.

Ker v teh deželah ni pravih čev, so prikrajšani zlasti ljubitelji svinjskega mesa. Najbolj goreči sladokusci pa se čestito odpravijo na lov na divjega prašiča in klobase. Med vnetimi lovci je tudi monter Leo Dolinšek, ki je gradil že veliko jezov. Znan je kot prijatelj dobrih jedi, tuka pa še posebno kot kuhar in specialist za čevapčiče.

„Po dvajsetih letih dela na jezovih sem prispel še v Pakistan,“ pripoveduje. „Komaj čkam, da se bom vrnil v Gornjo Poljskavo pri Mariboru, kjer so mojim denarjem zgradili lep hišo in kamor bom odšel od tukaj kot upokojenec.“

V jugoslovanskem domu pred kratkim priredili večjo zabavo z narodnimi pesmimi in plesmi pa tudi s popevkami. Tudi kaj smo srečali tudi monter Marka Čiba, ki je v krajšem govoru odkril bistvo in cilj naših ljudi na tujih jezovih in drugih pomembnih objektih.

„Vse življenje se vsi, ki smo zaljubljeni v tehniko, spopinjamo z naravo v želji, da premagamo. Kar delamo, moramo kljubovati času in preživeti se je graditelj. Prijatelji smo z vami mi ljudmi sveta, ki težijo k boljši jutri, kjer ne bo več glada...“

VELIKI LOV NACETA MESOLINA

ROKE GOR! ARETIRAN SI, OGRIZELJ...!!
FUJ, KIFEJCI!!

PREDNO SEM ŠEL SEM, SEM OBVESTIL TELE KORENJAKE IN ZDAJ SO TU...!!
GRRR!

POZDRAVLJEN, NACETA! JAZ SEM, KOT VIDIŠ, PRAVI INSPEKTOR JURE FIFI... SKUPAJ S TEMI LUČENJAKI SEM BIL ZAPRT V KLETI... STRAŠNO USODO NAM JE NAMENIL TALE TOLOVAJ...!!
ZDAJ SMO MU KONČNO PREKRIL ZALI RACUNE!

ČEZ TRI DNI...
JUTRANJA RACA
LIST ZA REKREACIJO IN KOMBINAL TER SE ZA DRUGE SVEŽE NOVICE
KOT SMO ZVEDELI V DOK (DOBRO OBVEŠČENI KROGI) JE TOLOVAJ POLDE OGRIZEL POSEBIL IZ JEČE. ZIDU POSEBIL JE SKOZIL NA KAMION SVOJIM PAJDAŠEV IN ZA NIM SE JE IGA BILA VSA.

ČEZ TRI TEDNE...
THE ENGLISH NEWS
V LONDONU SO VČERAJ ARETIRALI THE ČLOVEKA, KI JE PO REJAVAH THE OVID-CEV POSKUSAL LIGRABITI VE LIKEGA BRITANSKEGA KIRURGA IN ASTRONOMA. PROF. DR. DR. BOBBYJA ZWEZDANO VITŠCHA. STORILEC JE BREZ DOKUMENTOV IN SPLOH NOČE GOVORITI Z ZASLIŠE.

STAVIM, DA JE TALE LONDONSKI NARAPALEK POLDE OGRIZELJ. POBEGNIL JE V ANGLIJO IN ZDAJ BO TAM POSKUSAL IZPELJATI SVOJ NAČRT.

FELJTON 27

KOMANDOSI BREZ BARETK

Stauffenberg je zapustil barako, v kateri je bila konferenca, le nekaj minut pred eksplozijo. Videl je, kako je barako skorajda razneslo in z zvijačo se mu je posrečilo prebiti do letališča, od koder je sporočil zarotnikom, da je Hitler mrtev. Ti so takoj začeli izvajati načrt, ki so ga do podrobnosti zasnovali že nekaj mesecev prej.

Del tega je Skorzeny zvedel šele kasneje. Toda že tedaj mu je bilo jasno glede na informacije, ki jih je imel, da je prav von Stauffenberg tisti, ki je izvedel atentat. Samo nekaj minut prej so to odkrili tudi v Hitlerjevem glavnem štabu in po osebnem ukazu fira je bil Stauffenberg ustrelen še isto noč na dvorišču Vojnega ministrstva. Pripeljali so ga pred reflektorje oklepnega avtomobila in ga ubili.

Skorzeny je prosil nekega častnika, da mu je pokazal sobo, v kateri je delal von Stauffenberg. Pisalna miza je bila odprta, toda ko je malce bolj natančno pregledal vse predale, je v enem našel kopijo „načrta Valkyrie“. Bila je v mapi, na kateri je pisalo „Šema za protiletalsko obrambo Berlina“. Zarotniki so domnevali, da ne bo nihče gledal med platnice te mape — in res ni. Kopije načrta so bile na vseh koncih Evrope in če bi kdo katero izmed njih po naključju našel, bi bila zarota odkrita že zdavnaj prej.

Tisti trenutek, ko je atentator s Hitlerjevega letališča sporočil, da je firer mrtev, so načrt začeli izvajati. Toda zataknilo se je že na samem začetku.

General From, poveljnik Rezervne armade, je dolgo okleval, ali naj se pridruži zarotnikom ali ne. Sklenil je, da bo počakal z odločitvijo toliko časa, da bo Hitler mrtev — če sploh bo kdaj.

Medtem pa so si drugi že razdelili vloge. General Beck bi postal kancler, feldmaršal von Witzleben vrhovni poveljnik vojske, general Olbricht pa vojni minister.

Tudi general From bi dobil pomembno mesto, če bi zarota le uspeša.

Ko je Stauffenberg po telefonu sporočil, da je Hitler mrtev, so zarotniki prišli k poveljniku Rezervne armade generalu Fromu in mu rekli, naj se jim pridruži. Brez enot rezervne armade bi namreč le stežka obvladali položaj in uspešno izvedli prevrat.

Toda From je bil nezaupljiv in čeprav ni imel nič proti, da bi prestopil na njihovo stran, se je hotel prej prepričati, da je firer res mrtev.

Naročil je telefonistu, naj poskusi dobiti zvezo z Volčjim brigom in na presenečenje zarotnikov jo je tudi dobil ter zvedel, da je Hitler samo ranjen.

V tem trenutku je v sobo planil von Stauffenberg, ki je pravkar priletel v Berlin in že na vratih zavpil: „Uspeši smo, Hitler je mrtev!“

„Hitler je živ,“ je hladno rekel general From, „vi ste pa aretirani!“

Zarotniki so spoznali, da je igra po vsej verjetnosti izgubljena, kljub temu pa so poskušali odigrati še zadnje dejanje. Zaklenili so Froma v njegovo sobo in odšli.

Pozabili pa so v splošni zmedbi, ki jih je zajela ob novici, da Hitler ni mrtev, da je v Fromovi sobi telefon, ki ga niso izključili. Tako komandantu Rezervne armade ni bilo težko priklicati nekega zvestega mu častnika, ki ga je osvobodil, nakar se je začel lov na zarotnike.

From je sicer vedel, da jih mora čimprej uloviti in likvidirati, drugače bodo odkrili, da je vedel za zaroto.

General, ki so ga še pred pol ure nagovarjali, naj se jim pridruži in mu ponujajo ugledno mesto v bodoči vladi, so bili ustrlejeni brez najmanjše milosti. Na dvorišču Vojnega ministrstva in po sobah so odmevali strel. From je hitel, da bi čimprej likvidiral vse tiste, ki so vsaj malo vedeli o njegovih zvezah z zarotniki. Ko je opravil vse eksekucije, je odšel domov in to je bil trenutek, ko ga je Skorzeny videl

IZ ARHIVOV NACISTIČNEGA VOJNEGA STROJA

pred poslopjem Vojnega ministrstva, kjer je stal z majorjem Remerjem.

Ko je bilo to opravljeno in je Skorzeny vsaj za silo znova pognal v tek kolesje Vojnega ministrstva, so k njemu nenadoma začeli prihajati po navodila in ukaze.

Neki korpus z vzhodne fronte je nujno prosil za okrepitev. Štabni častnik, ki je prišel s to informacijo k njemu, ga je vprašal, kaj naj stori, kajti on da ne more odločiti o tako pomembni stvari.

„Poslijte jim okrepitev,“ je rekel Skorzeny ne da bi trenil z očmi. Njegov glas je bil glas človeka, ki ima vsa pooblastila. Štabni častnik je tresnil s petami in odhitel, da izda ustrezne ukaze.

In tako se je igra nadaljevala. Skorzeny, ki ga nihče ni pooblastil, naj nastopa v imenu Vojnega ministrstva, je pošiljal ukaze na vse strani. Medtem je nekajkrat zaman poskušal dobiti zvezo s Hitlerjevimi štabom in ko jo je naposled dobil, so mu dejali, da naj kar nadaljuje tako, kot je začel.

In Skorzeny je nadaljeval. Korpusi in divizije so se premikale na njegovo povelje in tisoče ton zalog je menjalo gospodarja, ko je ukazoval, naj jih pošiljajo enotam, ki so prošile zanj. V kottičku srca se je tako vsaj malo lahko maščeval za vse tiste neskončne prošnje in proteste, ki jih je nekoč zaman naslavljal na isto ministrstvo, ki se mu je tako sedaj brezglavo podredilo, njemu, navadnemu majorju nemške vojske!

Odrešili so ga šele zvečer 22. julija, ko je prišel k njemu Himmler in mu sporočil, da je Hitler sklenil vzeti generalu Fromu poveljstvo nad Rezervno armado in ga predati njemu, Himmlerju. Drugemu ni več zaupal.

Ko je odhajal po širokih stopnicah ministrstva na poti k Friedenthalu in zasluženemu počitku, je imel še vedno dovolj moči, da je začel razmišljati o vseh dogodkih, ki jim je bil priča.

Zdelo se mu je neverjetno, da je bil skoraj dva dni nepomemben in do pred nekaj meseci povsem neznan major vrhovni gospodar zapletenega stroja Vojnega ministrstva! Nihče ga ni imenoval na to mesto, nihče mu ni dal pooblastil in nihče tudi ni zahteval, naj jih pokaže.

Spomenik Mihi Pintarju Toledu

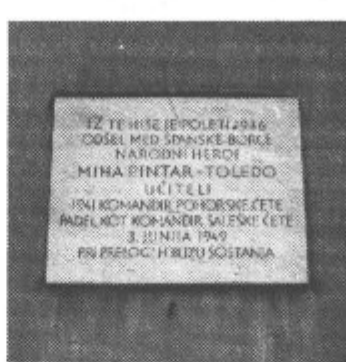
Na osnovni šoli Miha Pintar Toledu smo se letos odločili, da odkrijemo spomenik narodnemu heroju, po katerem se imenuje naša šola. V načrtu imamo tudi uvedbo interne televizije, zato smo se v letošnjih zimskih počitnicah napotili proti Mariboru. Obiskali smo osnovno šolo Lovrenc na Pohorju, Ruše in muzej NOB v Mariboru, kjer smo se pogovarjali z Milanom Zevartom, ravnateljem tega muzeja, in Tone-

tom Ulrihom, prijateljem in soborcom Mihe Pintarja. Na ekskurziji smo se najprej ustavili v Lovrencu na Pohorju. Bili smo toplo sprejeti, potem pa smo si z zanimanjem ogledali njihov način poučevanja, ki so ga popestrili s šolsko televizijo in drugimi sodobnimi pripomočki. Za učenje angleškega jezika imajo fonolaboratorij. Imajo dobro opremljeno in prostorno knjižnico, tudi učilnice so

velike in svetle. Ravnatelj te šole nam je med drugim povedal: „Tehnika napreduje, zato moramo tudi učencem dati možnost, da s pomočjo sodobnih učil spoznavajo svet, v katerem živijo. Mislim, da je naš način poučevanja eden izmed najboljših, saj že rojeva lepe uspehe. Učni uspeh se je v primerjavi s prejšnjimi leti zelo izboljšal. Poslovili smo se in ga povabili, da obišče našo šolo.“

Odšli smo naprej do Ruš, kjer je nekaj časa prebival narodni heroj Miha Pintar – Toledo. Videli smo hišo, iz katere je leta 1937 odšel med španske borbe.

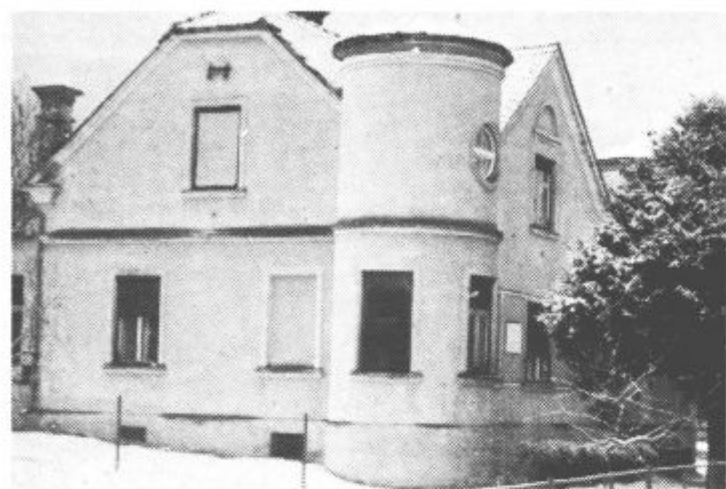
V Mariboru smo obiskali muzej NOB. Pogovarjali pa smo se tudi o našem načrtu. Tovariša Ulriha smo zaprosili, da s svojimi nasveti pomaga akademskemu kiparju Hermanu pri zaključnem oblikovanju kipa narodnega heroja Miha Pintarja – Toleda. Obljubil nam je tudi, da bo ob otvoritvi spomenika slav-

Spominska plošča na hiši, kjer je živel Miha Pintar

nostni govornik. Tovariš Zevart pa je obljubil, da nam bo pomagal pri ureditvi stalne razstave o Mihi Pintarju, ki jo pripravljamo vzporedno s tem.

EMIL HUDOMALJ, 7.b
Osn. šola Miha Pintar Toledo

Ruše, Toledova 9, hiša kjer je živel Miha Pintar

CENTER ZA INFORMIRANJE, PROPAGANDO IN ZALOŽNIŠTVO VELENJE

objavlja
prosto delovno mesto

ADMINISTRATORJA-BLAGAJNIKA

POGOJI: končana ustrežna srednja šola ali upravno administrativna šola s 3-letnimi delovnimi izkušnjami. Potrebno je dobro znanje strojepisja.

Ponudbe s potrebnimi dokazili pošljite do zasedbe delovnega mesta na naslov: Center za informiranje, propagando in založništvo, 63320 VELENJE.

Izletnik

CELJE TOZD-TURISTIČNA AGENCIJA

Žene, ali ste že pomislile, kje boste praznovali svoj praznik?

Če se še niste odločile, potem vas vabimo v UVALO SCOTT. Novo nenavadno privlačno hotelsko naselje »Zaliv Scott« je zgrajeno v bližini Kraljevice v izredno lepem zalivu Dubno. Želite za svoj praznik pobegniti iz mesta, iz svojega kraja? Verjemite nam. Ni bolj idealnega okolja, kot smo ga za vas poiskali ravno v tem zalivu. Pridite po program v Izletnikovo poslovalnico.

— V marcu, aprilu in maju vas vabimo v GRČIJO.

— JAT PAKETI — KAŠTEL STARI, CAVTAT, DUBROVNIK.

PRIDRUŽITE SE NAM IN NE BO VAM ŽAL!

hotel
paka

GOSTINSKO PODJETJE »PAKA« VELENJE IN VEČNAMENSKA DVORANA VELENJE

vas vabita na veliko pustovanje v soboto, 28. februarja ob 20. uri. Veliko pustovanje bo v večnamenski dvorani v Velenju.

Zabavali vas bodo:

ansambel Toneta Kmetca
kvarlet Ultra
kvintet Quo vadis
kvarlet The Lechitas

Najlepše pustne šeme bodo nagrajene. Vstopnina je 100 dinarjev. V vstopnino je vračunan tudi pustni rekvizit. Vstopnice že prodajajo v recepciji hotela »Paka«, telefon: 851-220.

Na pustni torek 2. marca bo pustno rajanje v hotelu »Paka« in v restavraciji »Jezero«. Pridite na veliko pustovanje v velenjsko večnamensko dvorano in se razvedrite.

V LOVRENCU NA POHORJU

Vozili smo se ob Dravi. Imela sem občutek kakor ob zrcalu. Na njeni gladini sta odsevali obrežji, pa tudi okoliško hribovje se je mogočno bohotilo v njej. Peljali smo se v Lovrenc na Pohorju, da si ogledamo eno najmodernejših šol v Sloveniji. Ravnatelj šole nam je bil takoj pripravljen pokazati šolo. Najprej nam je pojasnil, zakaj ob stenah stoji toliko praznih predalov. Tu učenci odlagajo torbice in nosijo v razred le stvari, ki jih rabijo pri učni uri. Potem so nam pokazali garderobe, ki so bile lepo urejene. Ko smo stali v prostoru s knjigami na policah, ob njih pa so stoli in mize, za njimi tri vrste stolov za učence enega razreda, smo se začudili, ko smo izvedeli, da je to avla. Ogledali smo si tudi sobo za predavanja in snemanje oddaj. Ravnatelj nas je smel in istočasno smo se videli na televizijskem zaslonu, nato pa nam je predaval še nekaj posnetkov. Tako smo se ob njegovih razlagi seznanili z načinom učenja s pomočjo televizije. Vsako učilnico smo si tudi posebej ogledali. Vse učilnice so velike, enotno opremljene, imajo veliko učil in delujejo na človeka prijazno in domače. Najbolj navdušena pa sem bila nad učilnico angleškega jezika. Ta je nekaj posebnega. Vsak učenec ima svojo klop in slušalke, učitelj pa vodi pouk preko kontrolne mize.

Ravnatelj nam je pokazal, kako se vzpostavi stik z učiteljem. Če česa ne razumeš pritisneš na gumb. Na kontrolni mizi se prižge luč in učitelj ve komu je potrebno kaj pojasniti. Pouk teče večji del s predvajanjem posnetkov na kasetah in ploščah. Tak način mi je posebnost vseh, ker lahko s traku in plošč slišiš pristno angleščino, ušesa pa se dobro privadijo naglasov. S slušalkami si popolnoma odrezan od okolice in se lahko osredotočiš na delo. Kljub temu pa so se učenci v začetku težko privadili na tak način dela.

Lepa je tudi učilnica za kemijo in fiziko. Opremljena je tako, da lahko vsak učenec zase dela poizkuse in ni nevarnosti, da bi se ponesrečil.

Po ogledu šole smo se ustavili v ravnateljevi pisarni in se pogovarjali o tem, kako jim je uspelo šolo tako lepo urediti. Izvedeli smo, da so pomagala podjetja, prav tako pa tudi učenci sami. Takšno ureditev pa si je zamislil ravnatelj in jo je takole utemeljil: „Mi dajemo tehniki, naj tudi tehnika daje nam!“ Ravnatelj pa s sedanjim napredkom še ni zadovoljen, saj ima še veliko načrtov, najbolj pa mu je žal, da ne morejo imeti celodnevne pouka.

JANA TAJNIK, 8.b
Osn. šola Miha Pintar – Toledo

Dobili smo bralne značke

Učenci smo nestrno pričakovali dan podelitve Kajuhovih bralnih značk. V soboto smo ga dočakali.

Zbrali smo se v avli naše šole, ki je bila priložnostno okrašena. Proslave so se udeležili tudi pesnik Tone Pavček, pisateljica Branka Jurca in ilustratorica, Jelka Reichman. V naši avli je bilo tega dne resnično zelo prijetno.

Za začetek je pevski zbor zapel dve pesmi. Tovarišica Miklavčeva je povedala nekaj o pomenu branja za Kajuhovo značko ter v našem imenu pozdravila navzoče goste. Pionirji so povedali nekaj Pavčkovih pesmi in odlomek iz knjige Branka Jurca. Jelka Reichman pa smo zaprosili, da nam je nekatere pesmi ilustrirala.

Tuda sama sem nastopila. Kratek, vendar pester program je vse navdušil. Tudi naše goste.

Toneta Pavčka, Branka Jurca in Jelko Reichmanovo smo nato zaprosili, da so nam povedali nekaj o njihovem življenju. Tone Pavček nam je prebral nekaj pesmi, katere je Jelka Reichman ilustrirala.

Ob koncu proslave smo tekmovalci dobili Kajuhove bralne značke, gostom pa smo poklonili spominska darila. Ob tem je Tone Pavček dečal, da čuti in nam bere iz oči, kako smo srečni. Res, bili smo srečni in veseli. Spoznali smo, kako lepa je naša slovenska beseda in da so knjige naše najboljše prijateljice in spremljevalke.

IRENA GOLOB
7.b, Anton Aškerc

30 učencev v Egipt

V velikem nagradnem natečaju ČGP Delo v zbiranju novih naročnikov so sodelovali tudi učenci z osnovne šole Miha Pintar Toledo.

Bili so zelo marljivi, saj so zbrali preko 400 naročnikov; to je približno za sto več kot drugi udeleženci tekmovanja. Poleg 50 dinarjev za vsakega naročnika, so si s tem zaslužili tudi 4-dnevno potovanje z letalom v Egipt. 1. marca bo tako 30 najbolj marljivih zbiralcev šole skupaj z dvema učiteljema odšlo na to vsekakor zanimivo tekmovanje. Priprani smo, da bodo v tej prijeteljski državi videli marsikaj lepega.

D.B.

KINO

REDNI KINO

26.2. – četrtek ob 17.30 in 19.30 REDNI KINO VELENJE italijanski barvni film AVANTURE BELEGA OČNJAKA režija: Tonino Ricci. Igrajo: Maurizio Merli, Nery Silva

27.2. – petek ob 17.30 in 19.30 REDNI KINO VELENJE, italijanski barvni film AVANTURE BELEGA OČNJAKA

28.2. – sobota ob 17.30 in 19.30 REDNI KINO VELENJE ameriški pustolovski film KARATE JONES režija: Robert Klauz. Igrajo: Jim Kelly, Gloria Henry

29.2. – nedelja REDNI KINO VELENJE ameriški pustolovski film KARATE JONES

1.3. – ponedeljek ob 17.30 REDNI KINO VELENJE italijanska barvna drama NOČNI PORTIR režija: Liliana Cavani. Igrajo: Dirk Bogarde, Charlotte Rampling

2.3. – torek ob 17.30 in 19.30 REDNI KINO VELENJE angleško nemški barvni film ORGIJE režija: Michael Verhoeven. Igrajo: Mario Adorf, Gila von Walterhausen

3.3. – sredo ob 17.30 in 19.30 REDNI KINO VELENJE francoski barvni film BELMONDO VELICASTNI režija: Philippe de Broca. Igrajo: Jean Paul Belmardo, Jacqueline Bisset

KINO – GLEDALIŠČE VELENJE

1.3. ponedeljek ob 20 uri KINO – GLEDALIŠČE italijanska barvna drama NOČNI PORTIR režija: Liliana Cavani. Igrajo: Dirk Bogarde, Charlotte Rampling

KINO ŠOSTANJ

27.2. – petek ob 19.30 KINO ŠOSTANJ ameriški pustolovski film KARATE JONES režija: Robert Klauz. Igrajo: Jim Kelly, Gloria Henry

28.2. – sobota ob 19.30 KINO ŠOSTANJ angleški zgodovinski spektakel HENRIK VIII. režija: Waris Husein. Igrajo: Keith Michell

29.2. – nedelja ob 17 in 19.30 KINO ŠOSTANJ italijanska barvna drama NOČNI PORTIR režija: Liliana Cavani. Igrajo: Dirk Bogarde, Charlotte Rampling

3.3. – sredo ob 17. in 19.30 KINO ŠOSTANJ francoski barvni film BELMONDO VELICASTNI režija: Philippe de Broca. Igrajo: Jean Paul Belmardo, Jacqueline Bisset

poroke

– Silvo Kovač, roj. 1951, šofer iz Škalskih Cirkovc št. 20 in Štefka Britovšek, roj. 1954, prodajalka iz Šk. Cirkovc

– Venčeslav Kristavčnik, roj. 1955, delavec iz Velenja, Ljubljanska c. in Dragica Tašič, roj. 1955, sestavljalka iz Pake pri Velenju

– Viktor Cencelj, roj. 1950, rudarski tehnik iz Velenja, Sercejeva c. in Marjana Balant, roj. 1955, kuharica iz Velenja, Sercejeva c.

– Milan Okrožnik, roj. 1951, kmetovalec iz Strmca in Milica Strmčnik, roj. 1953, delavka iz Plešivca

– Zlatko Petermanec, roj. 1950, skladiščnik iz Kotoribe in Marija Ciglar, roj. 1957 delavka iz Velenja, cesta brata Mravlja

– Konrad Ježovnik, roj. 1948, natak iz Pesja in Marta Klančnik, roj. 1957, natak iz Skornega

– Viktor Cencelj, roj. 1950, rudarski tehnik iz Velenja, Sercejeva c. in Marjana Balant, roj. 1955, kuharica iz Velenja, Sercejeva c.

– Zvonimir Planko, roj. 1954, električar iz Velenja, Gubčeva c. in Silva Gošnjak, roj. 1953, strojepisica iz Velenja, Gubčeva c.

– Janez Cokan, roj. 1935, delavec iz Studenc in Marija Fajnot, roj. 1939, kmetovalka iz Podkrajja pri Velenju

– Jožef Božiček, roj. 1948, rudar iz Velenja, Kersnikova c. in Stefanija Kozovinc, roj. 1952, delavka iz Podkrajja pri Velenju

– Ivan Perovec, roj. 1951, tehnolog iz Florjana in Andreja Škorjanec, roj. 1954, študentka iz Velenja, Prešernova c.

– Rajko Berlak, roj. 1955, električar iz Velenja, Slandrova c. in Meta Rebolj, roj. 1954, ekonomski tehnik iz Velenja, Stritarjeva c.

– Matija Bošković, roj. 1954, ključavničar iz Velenja, Kersnikova c. in Zorka Mitrovič, roj. 1957, delavka iz Velenja, Prešernova c.

– Mihael Potočnik, roj. 1947, delavec iz Šostanja, Tekavčeva in Martina Vidmar, roj. 1956, delavka iz Raven

– Ivan Roglič, roj. 1947, šofer iz Zavodeni in Jožefa Poznič, roj. 1957, delavka iz Raven

– Jože Zaplatič, roj. 1947, avtoelektrikar iz Skornega in

Gradimirka Stankovič, roj. 1953, gospodinja iz Skornega – Mirosljub Pančič, roj. 1952, električar iz Šostanja, Tekavčeva 2 in Zlatka Jesenšek, roj. 1958, frizerka iz Šostanja, Tekavčeva.

smrti

– Antonija Praznik, upokojenka iz Družmirja, št. 82, stara 75 let

– Ana Meuc, upokojenka iz Gaberk št. 83, stara 91 let

– Jožef Zagoršek, upokojenec iz Skornega pri Šostanju št. 40/b, star 78 let

– Jožef Škruba, upokojenec iz Sv. Florjana št. 14, star 77 let

– Irena Skafar, delavka iz Velenja, Bračičeva 6, stara 37 let

– Vincencij Melanšek, upokojenec iz Gaberk št. 88, star 82 let

– Franc Medved, upokojenec iz Šostanja, Metleče št. 68, star 71 let

– Jožef Jevšovar, inv. upokojenec iz Skal št. 103, star 52 let

– Marija Mravlja, upokojenka iz Vuhreda 10, stara 65 let

– Ljudmila Podpečan, gospodinja iz Velenja, Jenkova 18, stara 60 let

– Antonija Slapnik, gospodinja iz Prihove št. 3, stara 68 let

– Ivan Kelc, rudar iz Velenja, Rudarska c. št. 2, star 43 let

– Marija Senica, upokojenka iz Dobrne 10, stara 86 let

– Marija Delopst, gospodinja iz Topolišice 142, stara 66 let

– Branka Šojat, gospodinja iz Pesja št. 6, stara 36 let

– Mila Helena Kerče, upokojenka iz Mozirja 114, stara 78 let

– Alojzija Zerdoner, kmetovalka iz Vinske gore 20, stara 81 let

– Ana Pristovšek, upokojenka iz Velenja, Celjska 81

– Elizabeta Grobelnik, soc. podpiranka iz Polzele 18, stara 71 let

– Katarina Polih, upokojenka iz Celja, Ulica 29. nov. št. 36/a, stara 89 let.

Izjemen uspeh Elektre na Madžarskem

Pomlajeno moštvo šostanjske Elektre se je 21. in 22. februarja že tretjič zapored udeležilo turnirja v Kestheliju, za pokal „Geotia KUP“, na katerem vsako leto sodelujejo najboljša moštva iz južnega dela Madžarske, med njimi tudi madžarski zvezni ligasi. Nihče niti košarkarji Elektre, se manj pa domačini ni pričakoval, da bodo košarkarji iz Šostanja, ki letos praznujejo 30-letnico obstoja, dosegli enega največjih uspehov sploh-prvo mesto.

Na turnirju je sodelovalo devet ekip. Tekme so bile zelo naporne, saj so srečanja potekala od 7. ure zjutraj do 23. zvečer. Z zmago na turnirju so si košarkarji Elektre pridobili velik ugled glede na to, da so prejšnji zmagovalci Honved, Načkaniza ostali praznih rok. Tako bo pokal eno leto v vitrinah Partizana Šostanj. Poleg prvega mesta je Elektra dobila še dve priznanji. Rudi Jerič je bil izbran za najboljšega igralca turnirja, mladi Breznik pa je bil s 66 koši najboljši strelec.

Rezultati: Elektra: Halodas Kestahaj 49:29, Elektra: Dunajvaroi 58:36, Elektra: PMTE Budapest 63:49 in Elektra: Epitok 60:59. Za Elektro so na turnirju igrali Jerič, Kristan, Topolišek, Glavnik, Verbnik, Krmalj, Breznik in First.

Obakrat Bled

Prvaka vzhodne in zahodne skupine slovenske hokejske lige Gorenje iz Velenja in ekipa Bleda sta se v finalu pomerila med seboj za naslov prvaka lige.

V obeh srečanjih so bili boljši hokejisti Bleda. V prvi

tekmi v Celju so zmagali s tesnim rezultatom 10:9 (3:3, 3:2, 4:4), v drugi tekmi na Bledu pa so bili domačini uspešnejši in zabeležili visoko zmago z rezultatom 11:2 (4:1, 4:1, 3:0).

Tako je pripadlo prvo mesto moštvu Bleda, ki se je tako uvrstilo v II. zvezno ligo.

Velenjčani tretjič republiški prvaki

Podpredsednik atletske zveze Slovenije Pavle Božič čestita predstavnic velenjskih atletov Andreji Šverc za ekipno zmago

DELAVSKE ŠPORTNE IGRE

SMUČANJE

Na smučišču v Zavodnjah je bilo občinsko sindikalno prvenstvo v veleslalomu, ki ga v okviru delavskih športnih iger prireja komisija za oddih in rekreacijo pri občinskem svetu zveze sindikatov Slovenije Velenje.

Tekmovanja se je udeležilo blizu 150 smučarjev iz 21 temeljnih organizacij združenega dela velenjske občine.

Sodniški zbor smučarskega kluba Velenje je prvenstvo skrbno pripravil in izvedel.

Tekmovali so posamezno in ekipno. Tako so moški nastopili v štirih kategorijah, ženske pa v eni.

Ekipno so zmagali smučarji Rudarsko-elektroenergetskega kombinata - TOZD termoelektrarna (Tone Hojnik, Marjan Prelog in Miran Zager).

Med posamezniki so najboljše čase dosegli: Herbert Košič (SSZD) 31,6, Feliks Dokl (TGO-vzdrž.) 31,8, Drago Drev (TGO-šted.) 32,0.

REZULTATI POSAMEZNIKI:

ženske (na krajši progi): 1. Krista Košič (Proj. biro) 27,3, 2. Ida Holobar (RSC-EKO) 31,2, 3. Franja Turčnik (TG-DSSS) 31,6, 4. Jožica Mandič (Vegrad-DSSS) 34,4, 5. Majda Glavač (vzgoj. varstv. zav.) 36,0, 6. Jožica Zavolovšek (Ljub. banka) 37,1.

moški - 1. kategorija - 1. Jože Lorberk (REK-DSSS) 39,6, 2. Bojan Glavač (Gimn.) 42,4, 3. Karol Brabič (Galip S.) 50,0.

Ekipna uvrstitev - moški:
1. REK - termoelektrarna 101,2, 2. TGO - skupne službe 108,0, 3. Vegrad - SIP operativna 109,6.

Sindikalnega prvenstva v veleslalomu se je udeležilo okrog 150 tekmovalcev

KEGLJANJE

Prejšnji teden se je v kegljišču hotela Paka končalo tudi občinsko sindikalno prvenstvo v kegljanju. Na njem je sodelovalo 63 ekip od tega 45 moških s 180 tekmovalci in 18 ženskih s 72 tekmovalkami.

Med moškimi ekipami je prvo mesto osvojil Rudarski šolski center - tozdr EKO z 821 podrtimi keglji, drugo REK - tozdr zunanji obrati 793, 3. REK - tozdr elektrarna 762, 4. RSC - tozdr rudarski praktični pouk 761, 5. Trgovsko podjetje NAMA Velenje 758.

Ženske - ekipno: 1. Vegrad - DSSS 690, 2. REK - DSSS 649, 3. KOC - tozdr Modni salon 608, 4. ERA tozdr trgovina 602, 5. Ljubljanska banka podružnica Velenje 590.

Med posamezniki je bil najboljši Srečko Rožič (REK - tozdr zunanji obrati) z 227 keglji, 2. Herman Rauter (RSC - tozdr EKO) 226, 3. Ljubo Supič (Vegrad - tozdr gradbeni obrati) 221, 4. Franc Paušek (NAMA) 220, in 5. Ivan Korošec (REK - tozdr elektrarna) 214.

Med ženskami pa je 1. mesto osvojila Marijana Gavez (Modni salon) 192, 2. Saša Taušič (Vegrad-DSSS) 189, 3. Ottilija Glas (Modni salon) 184.

ZAHVALA

V žalosti in bolečini, ko nam je kruta usoda iztrgala našega ljubljenelega sina in brata

STANKA VAČUNA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in sosedom, prijateljem, najožjim sodelavcem in vsemu kolektivu TGO Gorenje Velenje, gasilec in duhovščini, ki so nam pomagali ob smrti najdražjega. Zahvaljujemo se govornikom, pevcem in godbi - vsem ki so z nami sočustvovali in ga spremili v velikem številu na njegovi zadnji poti v mnogo prerani grob ter ga zasuli s cvetjem in venci.

Posebej pa iskrena hvala dr. Stuparju in med. sestri Pečnikovi za skrb in lajšanje bolečin pokojnemu.

Vsi njegovi

Tekmovalo 200 mladih smučarjev

Smučarski klub Velenje in telesnovzgojni pedagogi so organizirali občinsko prvenstvo osnovnih in srednjih šol v veleslalomu.

Blizu 100 učencev osnovnih šol velenjske občine se je pomerilo med seboj na smučišču v Šaleku. Več kot 100 srednješolcev Gimnazije Velenje in Rudarskega šolskega centra pa je tekmovalo na Golteh.

Najboljši bodo sodelovali na področnem prvenstvu osnovnih in srednjih šol v veleslalomu.

REZULTATI - OSNOVNOŠOLCI:

CICIBANKE: 1. Polona Cesar (MPT) 36,8, 2. Francka Veršec (BR) 68,0.

CICIBANI: 1. Iztok Melanšek (AA) 30,0, 2. Peter Peršič (BL) 36,5, 3. Andrej Hudovernik (GS) 37,1, 4. Jure Cirar (GP) 38,0, 5. Matej Veršec (BR) 38,0.

Cicibani so tekmovali na krajši progi.

MLAJŠE PIONIRKE: 1. Jana Pečovnik (BR) 39,1, 2. Suzana Dvornik (BR) 44,3, 3. Mika Tevž (BL) 44,6, 4. Katja Mernik (GS) 46,0, 5. Nataša Zakeršnik (BR) 48,1.

MLAJŠI PIONIRJI: 1. Aleš Ževart (MPT) 36,9, 2. Niko Rabič (AA) 40,5, 3. Samo Gorišek (AA) 43,0, 4. Vlado Cigale (GS) 44,7, 5. Matjaž Kočevar (BR) 44,7.

STAREJŠE PIONIRKE: 1. Andreja Glavač (GS) 34,2, 2. Suzana Cesar (MPT) 36,4, 3. Polona Lampe (GS) 36,7, 4. Damjana Veler (BR) 50,9, 5. Jana Božič (BR) 55,8.

STAREJŠI PIONIRJI: 1. Radovan Gaber (GS) 33,7, 2. Andrej Jelen (AA) 35,2, 3. Gorazd Šalej (GS) 37,1, 4. Zoran Zager (BR) 38,5, 5. Franc Korber (BL) 38,5.

MLAJŠI MLADINCI: 1. Saša Piano (GS) 37,3, 2. Irma Melanšek (AA) 37,4, 3. Desanka Krofi (AA) 41,8, 4. Saša Šuhel (GS) 43,2, 5. Danica Urbanc (BR) 43,4.

MLAJŠI MLADINCI: 1. Darko Meh (AA) 35,7, 2. Mitja Bajc (BR) 37,0, 3. Teo Jelen (GS) 38,0, 4. Marjan Vodep (MPT) 38,1, 5. Andrej Zelenko (AA) 38,3.

SREDNJEŠOLCI:

MLAJŠE MLADINKE: 1. Darja Černovšek (G) 36,0, 2. Milojka Kováč (G) 44,3, 3. Eka Tkavc (G) 53,4, 4. Martina Pavlin (RSC) 62,6.

MLAJŠI MLADINCI: 1. Andrej Majer (G) 34,1, 2. Samo Senegačnik (RSC) 34,4, 3. Zeljko Kovačič (RSC) 35,0, 4. Janko Volk (RSC) 37,2, 5. Srečko Levak (RSC) 37,8.

STAREJŠE MLADINKE: 1. Irena Ževart (G) 37,5, 2. Eka Hojan (G) 41,1, 3. Karmen Bajec (G) 42,0, 4. Marica Smrekar (G) 43,4, 5. Milena Dukarič (G) 44,6.

STAREJŠI MLADINCI: 1. Matjaž Geratič (G) 33,6, 2. Igor Pečovnik (G) 34,0, 3. Bojan Ambrož (G) 34,0, 4. Boris Virant (RSC) 34,0, 5. Igor Plazl (G) 34,1.

9:30,6, 4. Zora Zorman (Ravne) 9:56,8, 5. Martina Vezjak (Maribor) 10:17,4;

EKIPNO: 1. Ravne, 2. Velenje.

MLAJŠI MLADINCI 3000 m: 1. Stanko Miklavžina (Velenje) 9:55,2, 2. Evgen Horvat (Maribor) 9:57,6, 3. Jože Nabernik (Ravne) 10:02,0, 4. Bojan Kocbek (Maribor) 10:13,0, 5. Oto Račević (Kladivar) 10:16,0;

EKIPNO: 1. Maribor, 2. Velenje, 3. Kladivar.

STAREJŠI MLADINCI 5000 m: 1. Branko Glavan (Olimpija) 16:32,2, 2. Branko Škof (Olimpija) 16:57,4, 3. Ivan Lampret (Velenje) 17:10,4, 4. Janko Smole (Olimpija) 17:18,0, 5. Igor Peternel (Murska Sobota) 17:20,0;

EKIPNO: 1. Olimpija, 2. Murska Sobota, 3. Velenje.

MLAJŠI ČLANI 7000 m: 1. Gabrijel Krofi (Kladivar) 23:26,2, 2. Edo Hojan (Velenje) 24:06,6, 3. Dragan Miškovič (Olimpija) 24:36,4, 4. Marjan Hudej (Velenje) 25:08,4, 5. Ivan Leskovec (Olimpija) 25:17,2.

mali oglasi

Pomoč

Iščem žensko za 8-urno varstvo za nego bolne mame v dopoldanskem času. Kranje Jožica, Šaleška 19, Velenje.

Izgubljeno

Izgubila sem zapestnico, ki mi je drag spomin. Pošte-nega najditelja prosim, da sporoči svoj naslov na tel. št. 850-024 ali na PM Velenje. Dobi nagrado.

Prodaj

Ugodno prodam "pletilni stroj" standard. Informacije na telefon 850-888.

Štangler Dragica izjav-ljam, da nisem plačnik dol-gov za svojega moža Jožeta Stanglerja.

KRAJEVNA SKUPNOST PESJE — gradbeni odbor za izgradnjo cest

RAZPISUJE

zbiranje ponudb za izgradnjo oz.
rekonstrukcijo ceste v Pesju v dolžini
1 kilometer

POGOJI:

1. Prijavijo se lahko OZD kakor tudi samostojni obrtniki, ki so za takšna dela registrirani pri pristojnih organih in imajo dovoljenje za izvajanje takšnih del.

2. Na osnovi prijav bo Krajevna skupnost Pesje z najugodnejšim ponudnikom sklenila ustrezno zakonsko pogodbo.

3. Ogled projekta ceste kakor tudi zbiranje informacij sta možna v naslednjih dneh:

Ponedeljek, 1. 3. 1976, ob 18. uri

Sreda, 3. 3. 1976, ob 18. uri

Četrtek, 4. 3. 1976, ob 18. uri

v domu družbenopolitičnih organizacij v Pesju.

GRADBENI ODBOR

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža

LOJZETA VERBEKA

se iskreno zahvaljujemo prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Enako se zahvaljujemo za pozornost, cvetje in spremstvo sodelavcem delovne organizacije. Prisrčna hvala govornikom, č. duhovščini za spremstvo in vsem tistim, ki ste nam ustno ali pismeno izrazili sožalje.

Najgloblje pa se zahvaljujemo TGO Gorenje ob njeni nesebični in veliki pomoči.

Žalujoči njegovi

V PLANINE!

Anica Podlesnik

Marko Mavec

Suzana Kričej

Rok Preložnik

● OB DNEVU INVALIDOV V VELENJU

RAZSTAVA

21. marec je mednarodni dan invalidov, na katerega se občinsko društvo invalidov že skrbno pripravlja. V prostorih velenjske knjižnice bodo priredili razstavo umetniških del in ročnih stvaritev svojih članov-invalidov. Razstavo bodo odprli 19. prihodnji mesec v okviru petkovnega kulturnega večera.

Občinsko društvo invalidov Velenje boo tudi letos organiziralo že tradicionalni izlet v neznano za svoje člane. Izleta se lahko udeležijo vsak član društva in njegov znanec. Seveda pa lahko gredo na izlet tudi drugi invalidi oziroma invalidne osebe, le včlaniti se morajo v društvo. Na izlet bodo odšli 23. maja. Obiskali bodo znane Stubiške toplice v Hrvaškem Zagorju, si ogledali veličasten spomenik Matije Gubca in muzej kmečkih uporov.

Med potjo domov se bodo ustavili še v Kumrovcu, kjer si bodo ogledali rojstno hišo predsednika Tita in spominski dom v tem kraju. Občinsko društvo invalidov obvešča vse tiste, ki bi se radi udeležili tega zanimivega izleta, da se lahko prijavijo pri poverjenikih ali pa v pisarni društva v domu upokojencev v Velenju, ki je odprta vsak ponedeljek od 17. do 18. ure. Zadnji rok za prijavo za izlet je 20. april. V društveni pisarni sprejemajo tudi nove člane. Članarina znaša letos dvajset dinarjev.

Ob dnevu žena, 8. marca pa čestita izvršni odbor društva vsem svojim članicam in vsem materam ter ženam, ki skrbijo za invalidne osebe ter se jim zahvaljuje za izkazano pomoč in sodelovanje z društvom.

● Gostovanje učencev glasbene šole iz Kranja

Prejšnji petek so v knjižnici Kulturnega centra Velenje nastopili učenci velenjske glasbene šole, nocoj pa se bodo obiskovalcem „Petkovnega kulturnega večera“ predstavili učenci glasbene šole iz Kranja.

V počastitev praznika žena bodo v petek, 5. marca v galeriji knjižnice odprli razstavo ročnih del žena velenjske občine. V kulturnem delu programa bo sodeloval tudi moški pevski zbor Kajuh iz Velenja, ki bo zapel nekaj umetniških in narodnih pesmi.

● Likovni svet otrok

Vzgojno izobraževalni zavod Velenje TOZD osnovna šola Kajuh Šoštanj prireja pod pokroviteljstvom Pionirskega lista VIII. razstavo: LIKOVNI SVET OTROK. Otvoritev razstave bo jutri, 28. februarja ob 10.30 uri v osnovni šoli Karel Destovnik Kajuh Šoštanj. Likovna dela bodo razstavljena do 31. maja 1976.

● Praznovanje krajevnega praznika

Krajani Raven bodo v nedeljo slavili krajevni praznik. Ta predpustni čas so si zbrali za svoj praznik v spomin na legendarno 14. divizijo, ki je prav v tem času leta 1944 bila prav na območju Raven hude boje s sovražnikom.

Začetek proslave krajevnega praznika, katerega letos slavimo že devetnajstič, bo ob 15. uri. V programu bodo sodelovali domači moški pevski zbor, ki bo v nedeljo prvič nastopil, pionirji in mladinci iz Raven. Ker je pojutrišnjem pustna nedelja, bo proslavi seveda sledila še pustna zabava.

● Dva pustna spreveda

Leto je naokoli in pred nami so pustni dnevi. Letos bo v Velenju v dneh pred pustom še posebej veselo, saj bomo lahko videli kar dva pustna karnevala. Prvi bo že jutri popoldne ob 15. uri. Na pobudo mladinskega odseka turističnega društva Velenje se bodo pred osnovno šolo Miha Pintar-Toledo zbrali šolarji, preoblečeni v pustne maske z vseh velenjskih osnovnih šol, gimnazije in rudarskega šolskega centra. Dolg sprevod, na čelu katerega bo šlo šest kurentov iz Ptuja, bo nato krennil po Kidričevi, Jenkovi in Prešernovi cesti do Rdeče dvorane, kjer bo posebna žirija izbrala najboljše maske in prve tri nagradila z 2.000, 1.500 in 1.000,00 dinarjev.

Prebivalci Velenja pa bodo letos lahko videli tudi pustni sprevod, ki ga bodo pripravili podobno kot lani prosvetno društvo in krajni Vinske gore. Pustni karneval bo predvidoma prispel iz Vinske gore v Velenje v nedeljo 29. februarja okrog 15. ure.

Na osnovni šoli Gustava Šiliha v Velenju je zelo aktiven planinski krožek. Vodi ga Anica Podlesnik, ki pa nam je povedala, da jim pri delu pomagajo kar vsi učitelji na tej šoli in tako je klub aktiven že šestnajst let. Z nekaterimi člani tega kluba smo se tudi pogovarjali.

MARKO MAVEC: Na naši šoli deluje planinski krožek že šestnajst let. V delovanje kluba je vključenih 135 bolj in manj pridnih članov. Vsi imamo radi naravo, gorski svet. Po vsakem izletu se še bolj zavedamo, da je naša domovina zares lepa. Obiskujemo tudi zgodovinske znamenitosti in ponosni smo na našo preteklost, predvsem obujamo spomine na dogodke iz časov NOB. Planinci nismo reve, vstrajno premagujemo težave, smo dobri tovariši in vedno smo dobre volje.

SUZANA KRIČEJ: V lanskem letu smo bili na destih izletih in pohodih. Sodelovalo je 271 mladih planincev. Predvsem smo lani obiskovali postojenke Šaleške transverzalne poti. 135 kilometrov dolgo pot smo prehodili v štirih sobotah.

Katja Žibert

Častno značko Šaleške transverzalne poti je osvojilo 35 pionirjev, koroško mladinsko pot pa je dokončalo 11 pionirjev. Najlepša pa so seveda počitniška doživetja. Lani smo obiskali Savinjske in Kamniške alpe, osvojili smo Grintovec in še nekatere druge vrhove v tem delu našega visokega gorskega sveta.

ROK PRELOŽNIK: Ko sem šel prvič po poteh XIV. divizije, sem bil star osem let. Bil sem najmlajši udeleženec pohoda. V Cirkovcah smo se pionirji pridružili mladincem in vojakom.

Z njimi smo šli na Graško goro. Pri spomeniku je bila proslava. Trije mladinci so položili venec, padle partizane pa smo počastili še z enominutnim molkom. Ko smo prekorčili cesto Gaberke - Ravne, nas je iznenadil napad. Sprva sem mislil, da streljajo v zrak vojaki, ki so hodili z nami. Vsi smo tekli ob rob gozda, kajti to je bila prava zaseda. Po napadu smo se poslovlili ob borci in šli do Šoštanja, od koder smo se z avtobusom pripeljali v Velenje.

V planinskem krožku osnovne šole Gustava Šiliha sem že štiri leta.

Patricija Rudolf

Planinski krst sem doživel na Paškem Kozjaku. Prehodil sem že Koroško transverzalo, Šaleško pa dvakrat. Pohoda po poteh XIV. divizije sem se udeležil že trikrat.

KATJA ŽIBERT: Udeležila sem se že zelo veliko izletov v planine, najbolj pa mi je bil všeč tisti, ko smo se namenili v Gornjo Savinsko dolino. Z avtobusom smo se peljali do Rogovilca. Hodili smo dve uri in prispeli do Robanove kmetije. Ko smo hodili dalje, je postajala hoja vse nevarnejša in marsikoga izmed nas je bilo kar malce strah. Po napornem vzpenjanju smo le prispeli na vrh. Naslednji dan smo se povzpeli še na Ojstrico in Planjavco, preespali pa smo v koči na Kamniškem sedlu.

BISERKA KOŠTRUN: Neke sote smo se namenili na Uršlo goro. Nekaj časa smo se peljali z avtobusom, nato pa smo pot nadaljevali peš. Šli smo mimo doma na Slemenu. Pot je bila zelo naporna in kar oddahnili smo se, ko smo prispeli na vrh. Koča pa je bila zaprta, zato smo bili zelo razočarani. Potočila nas je tovarišica, ki nas je

Biserka Koštrun

slikala pred kočo. Tako bomo imeli spomin in dokaz, da smo res bili na Uršli gori.

PATRICIJA RUDOLF: Tudi letos smo imeli planinsko šolo, toda tokrat malo drugače. Vsa prejšnja leta so bila predavanja na eni izmed velenjskih šol. Letos pa smo imeli predavanja na Slemenu in na Paškem Kozjaku. Predavatelji so bili mentorji z velenjskih šol. Udeležilo se je kar 36 planincev. Predavali so nam vremenoslovje, nevarnosti v gorah, opremo planinca, zgodovini planinstva ter o rastlinstvu in živalstvu našega gorskega sveta. Po vsakem predavanju smo pisali teste. Vsi udeleženci planinske šole smo jo uspešno izdelali. Sodelovali smo tudi na srečanju predstavnikov vseh športnih panog, ko smo v Sloveniji proslavili trideset let telesne kulture v svobodni domovini.

BLANKA KAVŠEK: Spomladi bodo znova oživele poti Šaleške planinske transverzale, po poteh Savinjske planinske poti bomo spoznavali obrobje Celjske kotline in znane partizanske kraje s tega področja, nadaljevali bomo naše poti po Koroški, v avgustu pa bomo zavzeli Karavanke.

Tako so nam povedali člani planinskega društva Velenje, vsi pa so si bili edini, kadar le imajo čas, gredo v planine.

Blanka Kavšek

Ludvik Uranjek

Zmotili smo ga kar med delom. Ko smo mu povedali, zakaj ga iščemo, nas je pogledal zelo nezaupljivo in našega predloga prav gotovo ne bi bil sprejel, če ga ne bi spomnili na čase, ko je treniral velenjske dvigovalce uteži.

V Velenju je bil ustanovljen težko atletski klub leta 1958. Ludvik Uranjek nam je povedal, da so se dela lotili z vso resnostjo. Povezali so se z Grošljem v Ljubljani in ti so jim podarili eno ročko. Tako so pričeli s treningi, ki so jih imeli v zadrudnem domu. Prvi zelo aktivni člani so bili brata Šalej, Sajko, Povh, Korošec, Krevzelj in Miletič. Že takoj ob ustanovitvi pa so imeli probleme s prostori. Iz zadrudnega doma so se selili v dom Pionirjev, nato v rudarski dom, nato v vratarnico starega jaska, od tu pa v klet kulturnega doma. Od leta 1975 pa so dobili prostore v telovadnici RŠC.

Klub je bil vseskozi amaterski in za delo torej ni bilo nobenega plačila. Zadnje štiri leta pa je ta klub tekmoval v prvi zvezni ligi in so tako tudi finančni stroški precej porastli. Tako je klub v letu 1975 zašel v hude finančne težave, posebno se zato ker so se priključili športnemu društvu Velenje. Ludviku Uranjeku je osebno zelo žal, da je klub sedaj razpadel, posebno žal pa mu je perspektivnih atletov, kot so Melanšek in drugi. Melanšek je dosegel vse kar amater - atlet lahko doseže. Po mnenju Ludvika Uranjeka pa bi lahko dosegel še zelo veliko, če bi se mu nekaj nudilo. Tudi Silvo Benčina bi lahko veliko dosegel. Zelo žal mu je pravzaprav ekipe, ki je štiri leta zastopala Velenje v Jugoslovanskem merilu.

Ludvik Uranjek je tudi zvezni sodnik za dviganje uteži.

Ko se je vrnil iz vojske se je zaposlil na rudniku, kjer je delal pri trgovskem podjetju Bazen, leta 1964 pa je prišel na RŠC, kjer dela še dnaes. Že ko je bil zaposlen na Rudniku se je udeleževal vseh prostovoljnih akcij in je

sedaj zelo razočaran, ker Velenje ni več tako urejeno kot je bilo nekoč. Pravi, da je zelo jezen na tiste, ki uničujejo nasade, drevje, hodijo po zelenicah, steze po zelenicah mu niso prav nič všeč. Prepričan je, da so takšnega mnenja tudi ostali Velenjčani, ki so pripomogli, da je Velenje lepo mesto, žal pa zadnja leta izgublja sloves.

Ludvik Uranjek zdaj ni trener, zato si je našel drugo zadovoljstvo. Goji kanarčke. Trenutno jih ima okrog petdeset, ko pa bodo mladiči,

Ludvik Uranjek

jih bo okrog dvesto. To mu vzame veliko časa, mu je pa v veliko zadovoljstvo, zlasti kadar ptički zapoje.

Koliko mu je do urejene okolice priča tudi lepo urejena okolica Rudarskega šolskega centra. Zato so dobili lansko leto priznanje turističnega društva Velenje.

Ludvik Uranjek želi, da bi se v naši občini razmere telesne kulture izboljšale, da bi se upoštevali dosežki in uspehi in da bi klub dvigovalcev uteži predstavljal spet tiso, kar je. Aktivno pa se naš sogovornik udeležuje v organizaciji rezervnih vojaških starešin, pravi pa, da če bi se razmere v telesni kulturi izboljšale, je še vedno pripravljen amatersko sodelovati.

● Prekratka varnostna razdalja

Iz Velenja proti Arji vasi je 12. februarja peljal voznik osebnega avtomobila CE 716-27 Franc Ostrožnik. Ko je pripeljal v Črnovo, je nameraval zapeljati na poljsko pot, zato je vključil levi smerni kazalec. Svoje vozilo pa je moral ustaviti, da je pustil mimo vozila, ki so peljala iz nasprotna smeri. Za njim je pripeljal voznik osebnega avtomobila CE 576-32 Alojz Škorjanc, ki je zaradi premajhne varnostne razdalje in zaradi prevelike hitrosti glede na stanje ceste, trčil v Ostrožnikovo avtomobil.

● Po nesreči pobegnil

Iz Celja proti Velenju je 15. februarja peljal Vili Ferencak. Ko je bil v bližini gostilne Zajc, je po odcepu ceste pripeljal z vzvratno vožnjo voznik osebnega avtomobila KU 120-79 Dimitar Čegar. Ko je Ferencak opazil osebnega avtomobila, ki je po odcepu pripeljal z neprimerno hitrostjo, je zavil v levo, da bi preprečil trčenje, vendar tega ni uspel. Po nesreči je Čegar pobegnil v smeri Celja, po registerski oznaki in opisu avtomobila pa je bil izsleden v Celju. Čegar je kazal znake vinjenosti in je bil preizkušen z alko-testom, kateri je pozelenel preko

polovice. Škode je za okoli 3.000 dinarjev.

● Nenadoma prečkal cesto

Po cesti iz smeri Slovenj Gradca je 12. februarja šel po desni strani cestišča Stanko Meh. Nenadoma je prečkal cestišče in to v časku, ko je iz Velenja pripeljal voznik osebnega avtomobila MB 608-20 Franc Gostenčnik, ki je pešca zadell z desnim delom avtomobila, tako da ga je vrgo na bankino. Pešec Meh je bil hujše telesno poškodovan, škode pa je za okoli 600 dinarjev.

● Izsiljeval prednost

Iz Šoštanja proti Velenju je po Partizanski cesti pripeljal voznik avtomobila Branko Sušec. Ker je gorela zelena luč, je zapeljal v križišče v levo na celjsko cesto. Pri tem pa ni dal prednosti vozniku osebnega avtomobila Venčeslavu Deželaku, ki je pripeljal iz nasprotna smeri. Prišlo je do trčenja. Pri nesreči je Deželak dobil težje telesne poškodbe po glavi in okončinah. Škode pa je za okoli 10.000 dinarjev.

● Neprimerna hitrost

Iz Arnača je 17. februarja peljal proti Velenju voznik osebnega avtomobila CE 688-77 Ivan Novinšek. Na nepreglednem ovinku mu je iz nasprotna smeri pripeljal voznik osebnega avtomobila z neprimerno hitrostjo CE 654-91 Slavko Zabukovnik. Prišlo je do trčenja. Škode je za okoli 3.000 dinarjev.